

OTEVŘENO? ZAVŘENO!

Podivný prodej obecních pozemků

PŘEKVAPENÍ – PES ŠTĚKÁ

Spor nad cvičákem má řešení, ale...

MAPY VYDALY SVĚDĚCTVÍ

O neúspěšném pátrání po prameništi

čtvrtletník

Oko MAGAZÍN

číslo 8 • prosinec 2016 • zdarma

„Ani jedna změna druhu v jiný není zaznamenána ... nemůžeme dokázat ani jedinou změnu druhu.“
Charles Darwin (1809 –1882)
britský přírodovědec a otec evoluční teorie.

Fakta • Reportáže • Kultura • Sport • Názory • Komentáře • Příroda • Historie • Rozhovory

<p>4 Oko uvádí na pravou míru
Posvítíme si na politické handlování</p> <p>5 Aktuálně
Když pes není nejlepší přítel člověka</p> <p>6-7 Školství a vzdělávání
Nejen ve škole se stále něco děje</p> <p>8 Z radnice a zastupitelstva
Jak z utajování nakonec vyrobili kauzu</p> <p>9 Politika
Je to prosté, stačí zatloukat</p> | <p>10-11 Chovatelé
O psech, lvíčeti a malé ZOO</p> <p>12 Záhady, tajemno a víra
Evoluční fantazie a podvrhy</p> <p>13 Skautské putování
Tradiční zprávy z výletů našich skautů</p> <p>14-15 Veřejný prostor
Samá voda, samá voda, samá voda</p> <p>16 PF, Hádanka
Zábava a hádanka pro pokročilé luštitelé</p> |
|--|--|

ERNESTOVA VÁNOČNÍ SVÍČKA

Na Štědrý den se malý Ernest vždy tuze těšil. Už od rána se scházelo hodně příbuzných a před štědrovečerní večeří měl jeden důležitý úkol. Zapálit velikánskou svíčku, napichnutou dědou nebo babičkou ve středním svícnu z 19. století, který stál uprostřed masivního dubového stolu. Ten byl pro svůj kulatý tvar hodně oblíbený a příbuzní kolem něho rádi usedali a debatovali. Když tak jednou na Štědrý den svíčka pracovala na svém vyhoření, otevřely se domovní dveře a přišel tatínek z práce. Se všemi se přivítal, jen malý Ernest se tvářil zaraženě: „Kdes byl tak dlouho?“ pravil a sklopil oči. „V práci,“ odpověděl tatínek. „I na Štědrý den?“ pokračoval synek. „Ano, vždyť víš, že jezdím s autobusem a někdo musí rozvézt jiné tatínky a maminky z práce domů i na Štědrý den,“ odvětil synkovi. Ten se však nedal a odvětil, že už jsou všichni po večeři a Ježíšek už je pryč. Tatínek se jen pousmál: „Ale vždyť jsi před chvílí teprve zapálil svíčku, ještě je skoro celá. Mě jen tak nenapálíš.“ Jenomže malý Ernest pokračoval: „A jak víš, kdy jsem ji zapálil? Navíc tohle je už druhá svíčka.“ Tatínek se trochu zarazil. A synek pokračoval: „Tu první jsme i mockrát sfoukli, aby nevyhořela, jak jsme na tebe čekali a ta druhá byla v jednom místě víc tlustá a pomaleji hořela.“ Maminka vzala tatínka za ruku, usmála se na něj a tiše povídá: „Máme to ale chytrého kluka, vid? Od oběda se pořád vyptává, kdy přijdeš. Koupil ti dopoledne v cukrárně naproti jahody se šlehačkou a má strach, že se ta sladkost zkazí. Myslí, že na ně má i trochu chuť.“ Tatínek pod tíhou dětské logiky i mazanosti kapituloval a malému Ernestovi se omluvil a slíbil, že příští Vánoce už budou všichni spolu celý den.

Když došlo na rozbalování dárků, Ernest zvědavě pokukoval, zda se jeho dárek tatínkovi líbil víc než ty od Ježíška. Tatínek nejdříve jahody sám ochutnal a pak se o ně podělil s maminkou i se synem. Ten přiznal, že si se svíčkou trochu vymýšlel, protože mu bylo líto, že zrovna jeho tatínek u kulatého stolu chybí. Otec nechtěl synka jenom kárat, a tak ho nejdříve pochválil za dobrý postřeh při určování času a změny rychlosti hoření svíčky a dodal, že vymýšlet si není vždy správné ani nutné.

Uplynulo mnoho let od příběhu se svíčkou a z malého Ernesta se stal profesor se třemi doktoráty. Vystudoval organickou chemii, archeologii a paleontologii. Zabýval se mimo jiné i datovacími metodami určujícími stáří. Například datovací metodou rozpadu radioaktivního uhlíku C¹⁴. Jeho množství v organismech je po dobu jejich života v rovnováze s množstvím v okolí. Po smrti ale již organismy žádný uhlík nepřijímají a ten se začíná rozpadat, resp. vytrácet. Najdeme-li dnes nějakou kost či fosilii, dokážeme tak podle množství radioaktivního uhlíku vypočítat, kdy organismus uhynul.

Tedy tak tomu bylo do doby, než Ernest zažil podobnou příhodu se svíčkou i se svojí dcerou. Tehdy se rozpomněl a svůj zážitek z dětství přenesl do vědecké práce. Vědeckou obec pak uvedl do rozpaků, když v odborném časopisu publikoval své závěry, které přednesl na odborné konferenci: „Při datování vycházíme z předpokladů, které jsou dnes dány. Ale my nevíme, kolik radioaktivní látky bylo

*v organismu v době jeho života. Ani ne-
jsme schopni zjistit, zda došlo k nějaké-
mu jejímu přidání, či vyplavení i po smrti.
A v neposlední řadě si nemůžeme být vů-
bec jisti, že radioaktivní poločas rozpadu
byl vždy konstantní, neboť se ukazuje, že
tomu tak vždy není.”* V té době to byl šok.

Pro samotného Ernesta ale nebyl nejvíce překvapivý samotný objev slabiny v datování, ale skutečnost, že ji znal již dávno z dětství. Měl ji před očima řadu let, ale neviděl ji. Dlouho čekala v paměti připravena vyjít na světlo boží. Přemýšlel, proč tomu tak bylo, až došel k přesvědčení, že každý vzdělávací i rodinný systém, který čím více říká, co je správné, jak je potřeba věci chápat, tím méně rozvíjí (ale především mrhá) mozkový potenciál jednotlivce i společnosti. Vytváří hranice, omezuje kreativní myšlení a jako takový je spíše škodlivý. Pak lze pochopit, proč se lidé chovají jako ovce, hlasují a volí jako ovce, pracují jako ovce, žijí a umírají jako ovce. Do té doby ale nijak nevybočují a se svým okolím jsou nejen radioaktivně v rovnováze.

Od té doby měl Ernest Vánoce ještě raději, protože právě o Vánocích se zrodil jeho objev i osvobozující poznání o rozvíjení ducha. Teprve tehdy si také uvědomil, jaké měl štěstí na rodiče, kteří místo kárání měli vždy více času na pochvalu. Škoda jen, že jim to už nemá jak říci. Každý rok ale můžete Ernesta najít na Štědrý den na hřbitově, jak zapaluje velikou svíci nad hrobem svých rodičů.

Petr Duchek

„BETLÉMSKÉ SVĚTLO“

Psát o betlémském světle v době, kdy se s touto tradicí už asi každý za těch 27 let, od prosince roku 1989, kdy se poprvé objevilo i v Československu, setkal, může připomínat pověstné „nošení dříví do lesa“, ale pár klacíků myslím neuškodí.

Betlémské světlo je plamínek zažehnutý v místě narození Ježíše Krista v Betlémě, který putuje napříč Evropou. Myšlenka šíření předvánočního pokoje a míru vznikla v Rakousku a odsud se rozšířila do pětadvaceti zemí světa. Úplně poprvé plamínek přicestoval letadlem v roce 1986 do Lince,

kde se stal součástí charitativní sbírky rakouského rozhlasu a televize. K nám betlémské světlo poprvé doputovalo v prosinci

1989 přímo pod sochu sv. Václava, kam jej přinesli skauti a skautky.

V současné době je plamínek z Betléma letecky dopraven do Vídně, kde ho rakouští skauti a skautky předávají skautským delegacím z celé Evropy. Za Českou republiku jej tradičně přebírají brněnští skauti.

Takže mně už jenom zbývá pozvat vás v pátek 23. prosince k „vánočnímu stromu“ před základní školou, kde vám skauti a skautky z 23. skautského střediska „Douglasska“ rádi betlémské světlo předají. Vše se ostatně dozvíte z plakátků, které se včas v Újezdě nad Lesy objeví.

Jan Jacek

Milí čtenáři,

závěr roku se blíží a stejně tak druhý rok vydávání našeho magazínu. Možná jste při četbě informací, které

jsme otiskli, prožili chvíle radosti i zlosti. Možná jste zažili i vášnivé diskuze. A možná jste nám dali i nějaké tipy. Ať tak, či onak, byli jste nějaký čas s námi a za to děkujeme. Když tak vzpomínám na první okamžiky, které předcházely rozhodnutí pustit se do vydávání čtvrtletníku Oko, myslím, že lidé musejí být tak trochu šílení, aby se vrhli do něčeho, z čeho plynou hlavně starosti a osobní zisk je minimální.

Podobné bláznovství mimochodem předcházelo i vydávání Svobodných újezdských listů (SÚL) v roce 2011. V tomto případě ale musím poděkovat především pí Čechové a pánům Roušaroví i Slezákovi, kteří tak milovali cenzuru, až stvořili SÚL. Do magazínu Oko se snažíme dávat více různých témat, avšak času se nám na všechno, čím bychom se rádi zabývali, stále nedostává. Uvítáme proto i jiné příspěvatele. Máte-li odvahu i chuť, ozvěte se nám, protože někdy je redakční práce přímo vzrušující.

Například nečekaně napínavé informace obsahuje grantový projekt „Revitalizace prameniště Běchovického potoka“. Podle něho slabý hlavní pramen vyvěrá zpod Zaříčanské ulice (*přestože koordinátorka projektu Zita Kazdová na naučné vycházce jihem Újezda nedávno tvrdila: „... to prameniště je buď tady, nebo pod Zaříčanskou, nebo na poli támhle na druhé straně...“*) a vydatnější prameny pak v poli pod kopcem Skalky především na pozemcích městské části. Na nich se mají nacházet skládky biologického odpadu z přilehlých nemovitostí, koryto potoka má být plné odpadků a svým charakterem způsobovat záplavy níže po toku v hustě zabydlené lokalitě jihozápadní části Újezda nad Lesy. Upřímně, je to hustý, ale o kterou záplavovou a současně hustě zabydlenou oblast se v projektu jedná, nevím. Samotná revitalizace prameniště má tedy ve skutečnosti řešit záplavy a vytvoření mokřadu s tůňkami v zamokřeném poli v oblasti pobočných pramenů. Tedy z mokřadu mokřad. Čert aby se v tom vyznal.

Výstupy a propagace projektu již měly být v místním tisku, speciální brožura a v Újezdském muzeu se zapojením žáků ZŠ a učitelů. Ambicióznost projektu vyrazí dech. A jak ho aktéři ve skutečnosti zvládají, najdete v článku „Žádný strom neroste do nebe, ani ten okrašlovací 3“.

Napínavý průběh má i kauza „domkařů“ a „pejskařů“ nad využíváním kynologického cvičiště. Zatímco jedna strana poslouchá psí haf, haf, druhá zase arogantně hudry, hudry rozpolceného radního Jeníčka. V kauze totiž vystupuje jako oběť-domkař nejbližší ke cvičišti a zároveň soudce. Stěžovatel a současně řešitel

sporu. Dokonce pověřený radou MČ! Fakt pecka. Ó jak té radní partě chutná moc. S takovým „nestranným“ přístupem našeho establishmentu ovšem půjde nalézt nějakou dohodu hodně těžko. Přitom si myslím, že drtivá většina občanů na obou stranách nemá zájem na vyvolávání nějakých vášní, ale chce najít konstruktivní řešení. Jenomže. Jestliže na jedné straně je pomyslná smečka psů, na druhé se za vůdcem smečky houfují jiná. Ale pozor, aby vůdce nebyl spíše svůdce. Z veškeré plochy cvičiště totiž obci patří sotva 10%. A když spor píská starostka Čechová, řešení může být v nedohlednu. Další informace najdete v článku „Jak se v Újezdě ztrpčuje život spolům“.

Kauza kolem prodeje obecních pozemků firmě Ideal Lux hýbe Blatovem. Informace je nutné z koalice vedené P. Roušarem dolovat jak z chlupaté deky a ani to není vždy úspěšné. Nejdříve s prodejem spěchali, nyní je bohorovný klid a projednání na zastupitelstvu se odkládá na příští rok. Je to prostě celé divné. Od samého počátku. Pár informací přinášíme i tentokrát.

V poklidnějším duchu je nejnovější zpráva České školní inspekce o naší ZŠ. Neprinesla nic neočekávaného. Kladné i záporné stránky nejsou nějak mimořádné ani neobvyklé. Snad proto zpráva působí poněkud chladně. Možná je to ale i tím, že inspekce se předem ohlásila a učitelský sbor měl čas se připravit. Kdo z kantorů předvedl inspektorům výuku jako divadýlko a kdo nehrál nic, je spíše otázkou pro svědomí jednotlivců. Kladně lze alespoň hodnotit fakt, že zpráva je k dohledání na webu školy.

Když jsem četl rozhodnutí, že ve Finsku, které má jeden z nejlepších vzdělávacích systémů na světě, ruší školní předměty, a podíval se na naši školu, uvědomil jsem si, že naše snahy o změny ve škole nejsou a nebudou jen střetem generačním, to už je a dlouho ještě bude něco jako střet kultur oddělených celým stoletím. A pokud nebude vůle si tohle přiznat a ve vedení obce bude starostka, která má školství v působnosti a na zastupitelstvu vykřikuje, že vysokoškolské vzdělání má každý blbec (ač sama jej nemá, protože blbcem není - viz www.svobodnyujezd.cz zastupitelská videoperla č. 3), příliš změnám nepomohou ani horlivě agilní a přelétavě ambiciózní kobylinky ve vedení všelijakých akčních plánů rozvoje vzdělávání a strategií, do kterých se nyní pumpují miliony z evropských fondů ve značné míře i na za vlasy přitažené odměny. Klíčovými osobami u nás totiž jsou a budou starostka a ředitelka základní školy.

A tak dostat všechny reformní informace k rodičům, učitelům, žákům a politikům bude fuška. No ale my to zkusíme i bez těch milionů.

Vzdělávání se tentokrát věnujeme pohledem na absolventské práce a reakci na alkohol ve škole.

A na závěr jedna úsměvná příhoda, kterou mi vyprávěl místní manželský pár. Muž si přečetl radniční periodikum a ženě říkal: „Vidíš, máme se dobře!“ Paní otevřela Oko

a jinými informacemi kontrovala. Muž se zamyslel a pronesl: „A dobře nám tak!“

Užijte si svátků, jak nejlépe to půjde, protože v poblázněné Evropě nevíte, zda ty příští ještě budou křesťanské a navštívte krásný vánoční strom v parku před školou, který po letech stojí opravdu za shlédnutí.

Vše dobré

Petr Duchek

MAGAZÍN OKO

Vydává: Spolek OKO, IČ 03973115

Hodkovská 2558, Praha 9, 190 16

Webové stránky:

<http://www.spolekoko.cz/>

Facebook: <https://www.facebook.com/spolekoko.cz>

Bankovní spojení: 2200826164/2010

Povolení: registrace MK ČR E 22128.

Periodicita: čtvrtletník

REDAKCE ČASOPISU

Šéfredaktor: Petr Duchek

Redakční rada: Jan Jacek,

Jiří Lameš, Jan Veselý

Jazyková korektura:

Jana Kudláčková

E-mail: redakce@spolekoko.cz

Telefonní spojení:

602 270 253 – Petr Duchek

608 340 777 – Jan Veselý

Vytiskla: tiskárna BETIS spol. s r.o.

Grafická úprava: Petr Duchek

Cena: zdarma do schránky

Náklad: 3700 ks

Na vydání se podíleli:

Anna Brettschneiderová, Klára Dlouhá,

Petr Duchek, Mgr. Romana Howe,

Jan Jacek, Pavel Kábrt, Ing. Jiří Lameš,

Milan Stoklasa, Bohdana Stoklasová,

Ing. Jan Veselý, Lucie Zavoralová,

Magdalena Žohová

Otištěné články nemusí vždy vyjadřovat názor vydavatele, ani redakce. Za obsah článku ručí jeho autor. Texty nebo jeho části včetně obrazového materiálu mohou být přetiskovány pouze se svolením redakce.

Časopis není nikterak financován z veřejného rozpočtu a nemá žádnou spojitost s ÚMČ Praha 21. Otištění příspěvků proto nelze nárokovat. O zveřejnění příspěvků rozhoduje redakční rada a šéfredaktor.

Toto číslo vychází 10. 12. 2016
Uzávěrka příštího čísla je 25. 3. 2017.

Klam přichází z rady 2

Milí čtenáři, občané! Jak jsme již uvedli v předcházejícím vydání, v této rubrice neuvádíme věci na pravou míru. Toto výsadní právo si přivlastnila rada MČ na webu úřadu v rubrice „Uvádíme na pravou míru“. Podle našeho názoru tím ale trvale šíří dezinformace na stránkách místního úřadu, zaměřené proti skupině obyvatel a jednotlivcům, v reakci na články, které se jí nelíbí, neboť dotčení občané nemohou k dezinformacím připojit jakýkoliv komentář. Pokračujeme proto ve zveřejňování informací, důkazů, odkazů a podkladů pro naše tvrzení, které najdete na www.spolekoko.cz, kde rubriky ještě vytváříme nebo i na www.svobodnyjezd.cz. Znovu ale připomínáme, že bez toho, aniž byste se sami zapojili, ověřili a porovnali si předkládané informace obou stran, nemůžete v této informační bitvě dojít k jakémusi vyššímu stupni objektivního poznání. My jsme v nevýhodě. Vycházíme čtvrtletně, ÚZ měsíčně. Naš web otevře méně lidí než web úřadu. Naše financování je omezené, financování ÚZ z veřejného rozpočtu prakticky neomezené. Přesto jsme se rozhodli bránit a v minulém Oku zveřejnili první dva díly důkazů. Zapijte se tedy aktivně do poznávání pravdy, která nemusí být vždy jenom černá, nebo bílá, ale i třeba více černá, nebo více bílá. Nikdo není dokonalý. Přesto je směr pravdy nebo lži i z odstínu šedi rozpoznatelný.

Díl třetí

Kdo nahradí tajemníka?

Že může politický handl nabýt ob-
ludných rozměrů, dokazuje situace
po loňském puči na radnici. Zastupitelé
z Otevřeného Újezda (Roušar, Hartman,
Fábera) podmínili svoji účast v nově vznikající koalici destruktivním požadavkem
na odvolání pana Saitze z funkce tajem-
níka úřadu, aniž, jak se ukazuje, měli
dobře promyšlený krok B, tedy jmenování
nového tajemníka. A tak byl pan Saitz
po vytvoření nové koalice po krátké době
pouze pověřený výkonem funkce tajem-
níka a současně se stal personalistou.

Odbor

Kancelář tajemníka

Naposledy upraveno: 25. květen 2016 Naposled upravil: Správce Vytvořil: Saitz Vladimír

Kontakty:

Vladimír Saitz
personalista, pověřený výkonem funkce tajemníka

Nový tajemník ale stále jmenován není.
Tuto funkci (opět v režimu pověření) nyní
vykonává vedoucí odboru životního pro-
středí a dopravy (OŽPD) pan Orlovský.
Nabízí se ale otázka, která z těch dvou

Ing. Josef Orlovský

Vedoucí odboru životního prostředí a dopravy ÚMČ Praha 21

Pověřený výkonem funkce tajemníka ÚMČ Praha 21

Úřad městské části Praha 21

funkcí je více formální a jak dlouho je udr-
žitelný souběh funkcí nadřízeného tajem-
níka úřadu a současně jemu podřízeného
vedoucího odboru - v jedné osobě.
Nicméně aktuálně je podle webových strá-
nek úřadu zastupující tajemník již bez

Odbor

Kancelář tajemníka

Naposledy upraveno: 3. říjen 2016 Naposled upravil: Správce Vytvořil: Saitz Vladimír

Kontakty:

Ing. Josef Orlovský
pověřený výkonem funkce tajemníka

Vladimír Saitz
personalista

funkce vedoucího OŽPD a vedoucím OŽPD
je pověřena referentka paní Gurovičová.

Není těch pověřených nějak moc? Je to
dost, nebo málo zamotané?

Na každý pád jde o výsledek politického
handlování, který přijde občany Újezda
na statisíce ročně. Proč?

Řádní hospodáři

Na chaos a nehospodárné nakládání
s majetkem zatahováním státní správy
do neukojených politických ambicí ně-
kterých zastupitelů jsme upozorňovali
například v prognosticko-konspiračním
článku „**Milionová koalice – opravdu
jen konspirace?**“ v Oku č. 5. Radu MČ
ale článek natolik zaujal, že jedné jeho
části věnovala pozornost na webu úřa-
du. Především pak tučně zvýrazněné
pasáže: *V rozpočtu „obce“ jsou připra-
veny prostředky na nákup jistě potřeb-
ného služebního vozu pro novou sta-
rostku Čechovou a z bývalého tajemníka
(V. Saitz) se nakonec stane personalista.
Na tom by nebylo až tak nic divného, ne-
boť lze pochopit, že na důchod se ještě
necítí, a tak proč nevyužít jeho zkuše-
ností. Kdyby se ovšem nejednalo o nově
vytvořenou funkci. Smysluplný přínos
tedy jaksi pokulhává a jen ukazuje, kam
až byl při koalicičních námluvách přede-
vším Otevřený Újezd a J. Slezák ochoten
hanebně „ustoupit“. Tyto nové výdaje
totiž nejdou z jejich kapes. Z cizího krev
prostě neteče. Občany ovšem obě věci
přijdou za letošní rok bratru asi na milion
korun z veřejného rozpočtu. Zbytečně.*

A kdo nahradí pana tajemníka?
**I zde vrabci cvrlikají, že po funk-
ci pošilhá práve místostarosta
Roušar (případně někdo z jeho oko-
lí). Ten jen před několika dny na vlast-
ní žádost odstoupil z funkce vedoucího
oddělení strategického rozvoje a místní
Agendy 21 na Úřadu MČ Praha 8, kde
doposud pracuje a je nyní řadový refe-
rent. Pokud by se tedy stal tajemní-
kem, musel by se vzdát funkce mís-
tostarosty (souběh obou funkcí není
možný) a do rady by místo něho
vstoupil z největší pravděpodobnos-
tí zastupitel Hartman. Byli bychom
tak svědky postupného převzetí
úřadu „zelenými mužíčky“. Pak by
bylo jen otázkou času, kdy si nový ta-
jemník vyšlápne na nového personalistu
a vyhodí ho.**

Komentář

Komentář rady k článku je na webu
ÚMČ následující: **Pravda je taková, že**

*na funkci tajemníka je vysláno řádné
výběrové řízení, do něhož se místosta-
rosta Roušar nehlásil. Popis následujících
dějů jsou fantazií zastupitele Duchka, je-
jíž sci-fi charakter podtrhuje i invaze „ze-
lených mužíků“ do Úřadu městské části
Praha 21.*

Udivuje, čím vším má rada MČ čas se za-
obírat a jak si z článku vybrala jen pa-
sáž, která se dotkla čestného ega Páji
Roušara. Místo aby uvedla na pravou
míru, na úkor čeho vezme nové nemalé
mzdové prostředky pro účelově vytvoře-
nou funkci personalisty, kvůli politické-
mu kupčení. Nicméně.

Pravda je taková

Z tajemníka se personalista stal.
Že jde o funkci vytvořenou jenom kvůli
politickému handlování je evidentní.
Stejně jako nehospodárné nakládání se
mzdovými prostředky.

Opakuje se i situace s osobním autem
pro starostku. Po našem zveřejnění se
cosi zadrhne. Osobní auto je vydáváno
za užitkové, pan Roušar se do výběro-
vého řízení nepřihlásí a nový tajemník je
v nedohlednu.

Ale možná už jsem zelený mimozemšťan
a dělám si z vás blázný.

Vše uvedené je poměrně snadno ověřit-
elné na výše uvedených webech, webu
místního úřadu a v časopisu Oko.

Petr Duchek

inzerce

ZÁMEČNICKÁ POHOTOVOSTNÍ SLUŽBA NON-STOP

Otevření zabouchnutých
a zamčených dveří bytů, aut, trezorů

Tel.: 776 422 227

Jak se v Újezdě ztrpčuje život spolkům

Je to celkem k nevíře, ale třebaže veškeré politické subjekty kandidující v Újezdě uvádějí jako jeden ze stěžejních bodů svého programu podporu spolků, skutečnost je taková, že současná koalice má naopak snahu ně kterým spolkům ztrpčovat činnost jak jen to jde.

Frontální útok vedený P. Roušarem (OÚ), J. Jeníčkem (Svobodní), K. J. Čechovou (TOP09) a J. Slezákem (ČSSD) na spolek OKO byl popsán jak v samotném OKU, tak i v ÚZ. Nyní se výše zmínění radní zaměřili na Základní kynologickou organizaci v Újezdě nad Lesy (dále ZKO), která působí v Újezdě od roku 1985. A důvod? ZKO se znelíbila radnímu Jeníčkovi.

Přistěhování

Pan Jeníček si pořídil zhruba před 10 lety dům v ulici Dubinská, ve které je také cvičiště ZKO. Třebaže pan Jeníček byl obeznámen již před koupí se skutečností, že v blízkosti jeho nového bydliště je cvičiště ZKO, do Újezda se přestěhoval.

Pan radní

V okamžiku, kdy získal funkci radního, mu ale ZKO začala najednou vadit. A jako radní začal tuto funkci zneužívat bohužel k prosazení svých osobních zájmů a ZKO terorizovat svým arogantním a hulvátským jednáním. To došlo dokonce tak daleko, že ZKO ze zoufalství napsala stížnost na zastupitelstvo MČ Praha 21, kde v závěru uvádí, že „poslední dobou se útoky pana radního (Jeníčka) stávají neúnosnými a žádá, aby se zastupitelstvo zabývalo tímto jednáním a sdělilo, jak má ZKO postupovat, aby se „vyhnulo těmto stupňujícím nepřijemným útokům“.

Otevřeno? Zavřeno!

Na jednání ZMČ však při projednávání stížnosti došlo k neuvěřitelné situaci. Místostarosta Roušar se omlouval p. Jeníčkovi, že dopis ZKO předložil zastupitelstvu k projednání a že příště už tak ne učiní! Opravdu názorná ukázka otevřenosti představitelů Otevřeného Újezda. Naštěstí zastupitel Kopecký poučil p. Roušara, že dopis adresovaný zastupitelstvu předložit musí vždy, ať si o něm myslí, co chce.

Kulatý stůl

Především na základě opakovaně vyvolávaných konfliktů p. Jeníčkem se ZKO byl tedy uspořádán kulatý stůl týkající se problematiky soužití p. Jeníčka a dotčených domkářů se ZKO přímo na hrázi rybníka mezi cvičišťem a rodinnými domy.

Stěžovatel řešitelem i moderátorem!!

Ke všeobecnému překvapení byl ale Radou MČ Praha 21 moderátorem této akce pověřen ten, který si na provoz ZKO nejvíce

stěžoval a vůči jehož chování se ZKO ohradila. Tedy sám radní Jeníček. Opravdu nic tak nevystihuje zneužívání funkce pro svůj osobní prospěch jako skutečnost, že člověk, který vyvolal konflikt se spolkem je nakonec radou pověřen moderováním urovnání sporu. Přitom ze zákona o Praze se dá dovodit, že zastupitel má jednat a vystupovat tak, aby nebyla ohrožena vážnost jeho funkce a neměl by se účastnit projednávání a rozhodování o věcech, které by pro něho, nebo osobu blízkou mohly znamenat výhodu, nebo škodu.

Kompromis v nedohlednu

Podle toho také tento „kulatý stůl“ vypadal. Pan Jeníček posílen několika občany v zádech se ostře vymezoval proto všemu, co ZKO navrhla, nejčastěji jeho věta byla: „To je Váš problém.“ Návrhy prezentované a vyžadované panem Jeníčkem by vedly k ukončení činnosti ZKO a byly v příkrém rozporu s danou realitou. Po hodině a půl z větší části zcela nekonstruktivního pokřikování byla akce ukončena s tím, že se bude muset udělat další jednání.

Pozorné Oko

Nebýt toho, že se „kulatého stolu“ zúčastnili i redaktori časopisu OKO, kteří si pořídili z celého jednání záznam, byl by asi průběh daleko horší. Takto se moderátor akce přece jen ve svých výpadech musel krotit. Co bylo ale překvapivé, bylo vystoupení starostky Čechové.

Problém by mohl vyřešit jednoduchý návrh

Na jediný smysluplný a konstruktivní návrh na řešení problému přednesený zastupitelem Duchkem reagovala pí Čechová naprosto nesmyslně negativně. Pan zastupitel po vyslechnutí několika řečníků a zjevně nikam nevedoucího dohadování konstatoval, že k smírné dohodě obou stran za této situace asi nedojde. Spor bude eskalovat a dojde například k diskutabilnímu měření hladiny hluku u RD, což ale stejně nikam nepovede. Chápavě souhlasil s občany v RD, že štěkot psů je může obtěžovat, pochopení ale měl i pro ZKO, která se může cítit neoprávněně napadána. A tak přednesl návrh na vybudování protihlukového valu. Na jeho vybudování by se podíleli jak občané, tak i úřad a „pejskaři“. Ti reagovali bezprostředně pozitivně a návrh podpořili. Občané zaváhali. Někteří se podívovali, že by měli vzít krumpáče a lopaty, jiní se obávali jakéhosi uzavření místo dosažení ticha z cvičiště. Je ale nutné uvést, že mezi cvičišťem a domky je rybník a val by byl až u cvičiště. Ovšem arogantně negativní a odmítavý výraz pí starostky z té chvíle bohužel nedokážeme zprostředkovat. Návrh zapadl. Později se ale i jedna občanka z řad domkářů radních dotázala, proč se k onomu návrhu nikdo konkrétně nevyjádřil a pan Duchek se v závěru znovu dotázal starostky Čechové, zda jeho návrh podpoří. Ta až

na počtvrté slíbila, že i finančně, musí ale předložit studii a rada se návrhem milostivě možná bude zabývat. To je vskutku velmi zvláštní přístup k problematice týkající se veřejného zájmu. Zaříd', zaplat' ze svého vyhotovení hlukové, urbanistické atd. studie a my se na to podíváme. S takovým přístupem vyřešení konfliktu příliš nehrozí.

Závěr kulatého stolu

Třebaže na začátku bylo oznámeno, že si z celého jednání bude úřad pořizovat zvukový záznam a sám pan Jeníček konstatoval, že více subjektů si bude tento záznam pořizovat, začala se po hodině a půl vymezovat proti pořizování záznamu redakcí OKA starostka Čechová. Vykríkovala, že si toho za celých 90 minut nevšimla a že redakci chybí souhlas všech zúčastněných. Bylo to takové trapné intermezzo, které na dané věci nic nezměnilo a ani nikdo z většiny přítomných nechápal, proč to pí Čechová dělá. Navíc je absurdní, aby na veřejné akci pořádané úřadem tento si mohl pořizovat zvukový záznam a kdokoliv z účastníků nikoliv. I bez oznámení předem.

Rozšířilo to pouze pachut' celého kulatého stolu, kdy bylo zřejmé, že vedení radnice je proti ZKO zaujaté a že jeho jediným zájmem je vyhovět nesmyslným požadavkům občana Jeníčka, který k tomu zneužívá funkci radního. Inu, každý nemá takové štěstí, aby své soukromé spory z místa svého bydliště mohl přenést na radniční půdu a asistovala mu u toho sama starostka. Zřejmě si někteří občané Újezda, kteří nyní vykonávají politickou funkci na radnici, vyložili „Spolupráci politických sil v Újezdě ku prospěchu občanů“ tak, že budou spolupracovat ku prospěchu svých osobních zájmů jakýmkoliv prostředky. A to je špatně.

(Redakce Oka byla v sobotu ráno 26. 11. 2016 přepadově přítomna kruhovému výcviku v části cvičiště vzdálenější od RD a výcviku policejních psů v bližší části. Kromě zajištění figuranta v ochranném obleku Ringo policejními psy je zájma i intenzita povelů a štěkání. Ty ale během hodinové akce překvapivě zdaleka nepřevyšovaly štěkot ozývající se z oblasti rodinné zástavby a zahrádkářské osady.)

Jiří Lameš

Absolventské práce

Každoročně žáci opouštěli základní školu odevzdáním absolventských prací. Ty jsou ale podle aktuálního ŠVP na webu školy nyní dobrovolné. Sláva! Nic tak nepotěší, jako svoboda volby. Nicméně to samo o sobě nestačí.

V posledním školním časopisu byl na téma přínosu absolventských prací (AP) uveřejněn článek žákyně školy a polemika s tímto článkem od pí učitelky Jančové. Mimo jiné bylo v článcích rozebíráno vytváření prací nekritickým opisováním a přepracováváním textů z internetových a literárních zdrojů.

Zájem rodičů

Každý z rodičů žáka, který se vydá na cestu stvoření AP, by tedy měl vědět, zda škola umožňuje vytvářet práce i tímto způsobem. Proč?

Výsledky nezájmu

Taková práce s textem může vést k povrchnosti, komplikované křečovitosti a protismyslnosti, které nepomůže ani různé přehazování vět a odstavců. Když si žák s těmito úskalími poradí, bude práce pravděpodobně postrádat zase vlastní myšlenku, opírající se o vlastní badatelskou práci, o vlastní zjištěná data. V lepším

případě bude jen kopírovat už zjištěné a naměřené. Práce bude spíše plagiátem.

Kauzalita

Zdůvodněním vybraných hodnot by žák totiž měl dojít k závěru, kterým dá do souvislosti příčiny s následky. Práce postavená na opisování bude možná formálně správná, ale nezajímavá jak pro čtenáře, tak i pro samotného žáka, který po opuštění školy už ani nebude mít zájem se k takové práci vracet, či na ni navazovat.

Hodnocení

Zabránit uvedenému může být nemožné, pokud rodič nebude spolupracovat, anebo pokud hodnocení bude pouze subjektivní. Neboť AP je nepochybně i vizitkou učitele. Z práce i z hodnocení lze však poznat náročnost učitele. Oboje totiž bývá v jakési relevanci.

Aktivní rodič

Pokud si rodič dá práci a porovná si hodnocení s prací potomka, objasní mu to nejen jeho zájem, výkon a úroveň práce, ale i názor a kvalitu učitele, jeho náročnost, zájem - nezájem o vedení žáka, jejich vzájemnou spolupráci a podporu atd. Jenomže to už je pozdě. Požadavkem rodičů na školu by proto mělo být například anonymizované zveřejňování AP s hodnocením, aby rodiče měli dopředu představu, jestli o nich lze se školou vůbec diskutovat, a jaký smysl pro jejich potomka má zapojení do tvorby AP. Zda například rozvíjejí kompetence ve vedení nějaké badatelské činnosti, k psaní odborného textu, zvyšují zájem žáků o téma v hloubce a šířce ve výuce nezprostředkovatelné a zda učitel i žák spolu budou poctivě spolupracovat po celou dobu vytváření AP. Nebo zda rozvíjejí k individualizaci výuky vedením ke zkoumání, jaké téma je pro žáka zajímavé a nosné. V neposlední řadě zda směřují k umění prezentace svých dovedností na veřejnosti i před rodiči. Vždyť toto se děti učí již v mateřské škole, ale později se tato forma sebe prezentace ze školy jakoby vytratí. Školy

v otázce absolventských prací musí tedy pracovat spíše koncepčně, nikoliv nahodile a sobecky.

Devátáci

Na konci školního roku by měli umět prokázat, co se na zdejšímu ústavu naučili a co jejich chloubovou.

Riziko podvodu

Může nastat v situaci, kdy ambiciózní rodiče a příbuzní chtějí nezdravě potokovi pomoci a AP dosáhne rozsahu vleklého soudního spisu. Dovolení takové zhůvěřilosti lze ale charakterizovat jako podvod učitele i žáka, kterému tím bude ukázáno i dovoleno předstírání a obcházení. Pro další charakterový vývoj žáka nic žádoucího.

Riziko promrhání

V poslední době se i mluví o promrhání talentů, které učitel nerozpozná, brzdí nebo si s ním neví rady.

Proto jsme na AP chtěli znát i názor zdejší školy a pěti otázkami písemně oslovili pí učitelku Jančovou, která za školu často vystupuje a AP má ve škole na starost:

1. Co vedlo ZŠ k rozhodnutí zavést povinné absolventské práce?
2. Co jste od tohoto rozhodnutí očekávala Vy osobně, co ZŠ a co tvůrci tohoto nápadu, kteří jej poskytli školám?
3. Pokud se uvedená očekávání naplnila, do jaké míry? V čem konkrétně?
4. Jaké jsou podle Vás dopady proklamovaných, případně uvedených výstupů ve skutečnosti s dopady vedlejšími z hlediska formování mladého člověka, ale i z hlediska skutečného poslání učitele?
5. Jakým způsobem jsou informace v absolventských pracích ověřovány, jak je ověřováno dosahování či nedosahování všech cílů a jaké závěry činí ZŠ ze získaných dat, ale i každý pedagog individuálně. Můžete uvést nějaké konkrétní příklady?

Žádost obsahovala i slib, že jak odpovědi přijdou, tak budou otištěny. Pí učitelka na otázky odpovědět odmítla. Škoda. Oceňujeme ale, že alespoň vůbec komunikuje. Odpoví nám tedy jiný z pedagogů?

Přesto na závěr jeden zdánlivě nesouvisející poznatek. Za období pěti měsíců loňského školního roku vyšel 3x školní časopis. Naposledy v dubnu. Pak se gestorem časopisu stala právě pí učitelka Jančová. Od té doby již nevyšel. Tedy skoro tři čtvrtě roku. Proč? Chybí snad koncepce pro časopis? Nedostává se motivace? Či se „šéfredaktorka“ pí Jančová věnuje více práci v redakční radě informačně politického Újezdského zpravodaje než tomu profesně bližšímu?

Petr Duchek

inzerce

danceport
8 let v Újezdě
zápis zahájen - kurzy od
ledna 2017

- taneční kurzy pro dospělé různé pokročilosti
- cvičení pro ženy p-class, zumba, pilates, interval...

darujte vánoční certifikát

všechny kurzy a informace na:
www.tanecni-ujezd.cz
tel.: 605 284 171
OC Blatov, Oplanská 2614, Újezd nad Lesy

Alkohol ve škole

Obdrželi jsme neuvěřitelnou informaci následně potvrzenou e-mailem. Ten rozeslala učitelka základní školy rodičům jako reakci na alkoholový exces žáka/ně v době výuky v ZŠ. Lze jistě pochopit mladickou nerozváženost spojenou s jakýmsi alkoholovým hrdinstvím a snahu pedagogů zbytečně neškodit. Nelze ale pochopit přístup pedagogického sboru k problému. Jak vyplývá z e-mailu, ten si zcela umyl ruce. Za nic nemůže a k odpovědnosti se nehlásí. Viníky jsou strašné děti. Když ne oni, tak rodiče. To se nám snad zdá.

To si kdoví za jakou dobu vážně nikdo z kantorů nevšiml, že jim dočasně svěřený nedospělec klidně nasává? Není náhodou toto jasným důkazem, že naše škola je skanzenem přežitků socialistické direktivy, která příliš nefunguje, vztahy žáků s pedagogy jsou nanicovitě a jiné metody působení na žáky někteří učitelé nezvládají? Nebo nechápou? Škola prostě nemá potřebný lidský materiál. Jeho tvrdé jádro se v naší škole drží zuby nehty, protože jinou alternativu nemá. Kdy si ale konečně rodiče dají do souvislostí zdánlivě nesouvisící, o čemž často píšeme? Zřizovatelem je ryba a ta přece smrdí od hlavy. Starostka zatloukající, že nemá maturitu... Co víc si škola může přát! A takhle bychom mohli rozebrat celý systém, kterému pomůže už jen výbuch. Naším cílem opravdu není školu škodit, ale oči zavírat donekonečna prostě nejde.

Text e-mailu:

Vážení rodiče, chtěla bych Vás informovat, že dnes pedagogická rada odhlasovala jako postih pro (*jméno žáka/žákyně*) za konzumaci alkoholu ve škole (*trest*). Jedná se o hrubé porušení řádu školy, nicméně (*jméno žáka/žákyně*) zatím jiné prohřešky neměl/a. S celou třídou jsem měla hovor včera. Je mi velice líto, že nikdo z nich k nám nemá takovou důvěru a nikdo nebyl schopen vyhodnotit rizika (*jméno žáka/žákyně*) konání a oznámit to předem někomu z vyučujících a zabránit tak vzniklé situaci. Upozornila jsem žáky na to, že v takových případech informování učitele není donášením, nýbrž zralým činem, kterým mu mohou pomoci. Být to na střední škole, tak může následovat i vyhazov. Hlavním argumentem učitelů, kteří byli proti (*trest*), bylo to, že v pololetí 9. třídy by to mohlo mít za následek nepřijetí na školu. Nechceme, aby (*jméno žáka/žákyně*) trpěl/a celý život za jeden čin, nicméně byl to čin velmi závažný. Je to věc diskuse - protože kus pravdy mají ti, co říkají, že (*trest*) je příliš tvrdý pro zatím bezproblémového žáka. Ale kus pravdy z opačného konce mají i ti, co říkají, že je to precedens - že dnes si děti opravdu dovoluují hodně, neznají míru a ničeho se nebojí, protože vědí, že de facto nic než (*trest*) nehrozí... Faktem je, že už dnes jsem na chodbě po celé kauze zaslechl - to má dobrý - pouze (*trest*)... a tak podobně. Prosím - promluvte se vši vážností se svými dětmi - o tom, jak je nepřipustné do školy alkohol nosit a konzumovat. Ono je to - mezi námi - v jejich věku nepřipustné i mimo školu, ale to už škola řešit nemůže, to můžete pouze vy - rodiče. Nechci Vás děsit,

ale zkušenosti s alkoholem děti v tomto věku mají, i v naší třídě. A budou to zkoušet. Pořád platí - důvěřuj, ale prověřuj.

Jenom letošní školní rok přinesl několik závažných problémů: sexting (sdílení fotografií se sexuálním obsahem), marihuana, alkohol. A to už ani nemluví o tom, že před školou žáci úplně normálně kouří elektronickou

— inzerce —

cigaretu. V jedné třídě v úterý rodič řekl - už jenom sex ve škole chybí. Bohužel, vtipné to není. Už jenom pár let můžete své děti hlídat a rozhodnout co ano, a co ne. Jestli to teď nestihnete, už to nestihnete nikdy. Hezký večer. (*jméno učitelky*)

Petr Duchek

SMLUVNÍ CENY

AUTODOPRAVA

Milan Petružálek - mobil:

www.sute-pisky.cz

603 242 142

- ✓ odvoz kontejnery
- ✓ sutě, odpad, písky
- ✓ recykláty, tříděná zemina
- ✓ přeprava materiálu
- ✓ multikára, Avia, Iveco, Tatra
- ✓ zemní - výkopové práce, demolice

Trip to England

You could read about our bus journey in the previous part. Now I would like to describe where we lived, our life in a host family.

At first we thought that we were going to live in Brighton, but we were wrong. We found out that we would live in Shoreham - 15 minutes away from Brighton.

We fell in love with Shoreham! It is a typical British small and quiet town. There is everything like in Prague but also there are houseboats, which are an amazing, creative and cheap way to live. I have never seen something like this before. It was incredible. Our favorite place was surprisingly the beach. The sea was the most beautiful view I've ever seen!

Are you interested in knowing where we lived?

At first we lived with an old pair, we called them „cat lady” ... you know, cats everywhere. We didn't like it, so the next day we got a new family and we were so lucky, because our host mom was so kind. We loved her and her 3 daughters. We lived 3 minutes away from the beach, so we were on the beach every evening. Maybe it was the best part of the day, even though it was freezing cold.

What was our typical day like?

We woke up, got ready, had breakfast and watched TV (Bob the builder) and then we went by car to the meeting point - a playground. From this time we were with our teachers and other kids

and we went to the school or for a trip. In the evening we returned back to our families. We had dinner and then we had free time - we could be outside or be with them and we talked or watched TV.

Next time I will write about our trips.

Klára Dlouhá

Questions:

- Did we like Shoreham?
- How often did we go to the beach?

Odpovědi zašlete na e-mail redakce@spolekoko.cz do 31. 1. 2017 a budete zařazeni do slosování o věčné ceny.

Výlety se dětem v minulosti líbily. Kam pojednou se školou letos? Hlasujte sms zprávou pro jednu z možností na tel. č. 602 270 253: Anglie, Skotsko, Wales, Dánsko, jinam, nikam. Výsledek hlasování zveřejníme v příštím čísle, vylosovaný tipující obdrží věčnou cenu. (správná odpověď není nutná, v odpovědi uveďte své jméno).

Kauza Ideal Lux

Alzheimer centrum – Senior House

Vlastně to ani kauza být nemusela, kdyby se koalice vedená místostarostou Roušarem (předkladatel návrhu na prodej obecních pozemků investorovi) nechovala od počátku divně.

Otevřeno? Zavřeno! - Poprvé

Týden před jednáním zastupitelstva městské části (ZMČ) byl znám program zasedání a materiály, o kterých se mělo na ZMČ jednat. Jenomže ze 188 stran pojednávajících o prodeji obecních pozemků jich bylo jenom 6 zveřejněných. Ty však neobsahovaly ani tak zásadní věci jako například smlouvy k prodeji pozemků. Zbytek 182 stran byl označen jako důvěrný, k dispozici pouze zastupitelům, pro občany však uzavřený.

Ti tak byli omezeni ve svém právu na informace, neboť ani podle zák. č. 106 se do doby zasedání ZMČ již neměli jak k informacím dostat. Tím jim byla de facto odepřena i možnost smysluplně se vyjádřit na ZMČ k zamýšlenému prodeji, neboť za této situace mohli klást jen obecné otázky a vyjadřovat se obecně.

Znemožněním ptát se konkrétně tedy byli občané kráceni na svém zákonném právu ovlivnit a podílet se na správě věcí veřejných.

Otevřeno? Zavřeno! - Podruhé

Do potíží se ale dostali i zastupitelé, jejichž jednání je zásadně veřejné. Jak ale projednávat obsáhlý neveřejný materiál veřejně?

Otevřeno? Zavřeno! - Potřetí

V den konání ZMČ (19. 9. 2016) těsně před zahájením přišla starostka Čechová (jakožto svolavatelka zasedání) do divadelního sálu ZŠ, kde se mělo jednání konat. Dala pokyn zaměstnancům úřadu nepořizovat videozáznam (!) a oznámila, že se jí koaliční zastupitelé z jednání omluvili. Tím bylo ZMČ neusnášeníschopné, neboť chyběli alespoň dva především koaliční zastupitelé. Přítomným starostka také oznámila, že jednání proběhne za týden od 17 hod. Tato informace, zveřejněná na vstupních dveřích do ZŠ, ale za hodinu již neplatila. Starostka nedodržela slovo a bez vysvětlení změnila čas na 16 hodin.

Otevřeno? Zavřeno! - Počtvrté

Největší otazníky visí nad tím, že většina koalice byla krátce před zasedáním ZMČ na úřadu MČ, kde se nepohodla, a její členové se z úřadu vytráceli různými směry, jenom ne kolem divadelního sálu. Kuriozitou bylo duo Roušar, Hartman z podivně Otevřeného Újezda. To si pro cestu z úřadu domů nevybralo přímou cestu na západ ke svým domovům kolem divadelního sálu, ale vydalo se na východ k ulici Hrádkova. Asi tudy mají chlapci nějakou zkratku přes les. Pikantní je, že hlavním prosazovatelem - rétorem prodeje pozemků je právě p. Roušar. Ten měl na zasedání přijít především.

Na svém webu pak pánové vysvětlili, jak si udělali ze zákona doslova holubník. Omluvili se prý proto, že se ze závažných rodinných důvodů z jednání omluvili jiní členové koalice a body k projednání na ZMČ by neměly plnou podporu koalice.

Proboha, co je to za zdůvodnění!? Jako zastupitelé mají hájit zájmy občanů, nikoliv zájmy koalice. Alespoň je ale dobře vidět, čeho jsou zastupitelé z Otevřeného Újezda schopni a jak si ohýbají zákony.

Otevřeno? Zavřeno! - Popáté

Za týden konečně došlo na jednání. Ze strany koalice (Slezák, Čechová, Roušar) na něm došlo na hraní na city, snaže odebrat řečníkovi mikrofon, nevhodné okřikování občanů apod. Ti samozřejmě byli značně neklidní, ale kladli po většinou věcné otázky. Bohužel odpovědi především od p. Roušara byly neuspokojivé a vyvolávaly jenom další emoce. Například na dotaz „Co bude se seniory v případě krachu?“ p. Roušar neodpověděl. Újezdský patriot J. Lameš se zase dotázal, proč se tak spěchá s prodejem pozemků, když za pár dní dojde ke změně plátce daně z nabytí nemovitosti a plátcem už nebude městská část (pozn. jedná se téměř o půl milionu). Pan Roušar na opakovaný dotaz neodpověděl, ani když se občané dožadovali vysvětlující odpovědi.

Otevřeno? Zavřeno! - Pošesté

Přestože na ZMČ p. Roušar pronesl, že by drtivou většinu z utajovaných stran zveřejnil, nikdy tak neučinil.

Otevřeno? Zavřeno!

- Posedmé

Přestože na ZMČ p. Roušar přislíbil udělat pro občany k celé kauze kulatý stůl, dodnes se neuskutečnil.

Otevřeno? Zavřeno! - Poosmé

Předsedlé ZMČ bylo přerušeno ve 22 hodin a pokračovalo 10. 10. 2016. A hned začalo zostra. Koalice stáhla bod o prodeji pozemků z projednávání. Naštvaní byli jak přítomní občané a opoziční zastupitelé, tak i zástupci petičního výboru. Ti chtěli během projednávání prodeje zastupitelstvu předat petici s více jak pěti sty podpisy od občanů získaných v krátkém čase, nepřejících si, aby obec prodávala svůj majetek. Takto petici nebylo možno předat zastupitelům veřejně, ale jenom přes podatelnu úřadu.

Konečně pootevřeno

Po opozičním, mediálním, petičním a internetové tlaku nakonec koalice trochu povolila a přestala ukrývat alespoň smlouvy k prodeji a architektonickou studii. Ta je ale i po různých modifikacích stále jen snovou představou investora, v části užívání nehovoří o Alzheimer centru, ale jen o domovu pro seniory.

Může tedy být objekt nakonec něčím jiným? Samozřejmě, že ano. Ihned továrnou, v budoucnu klidně třeba azylovým domem. Stačí, aby investor po kolaudaci uhradil smluvní pokutu ve výši 1 mil. korun. MČ je evidentně v defenzivě. Zástupci koalice pro MČ žádnou výhodu nevyjednali. Toho si je vědom i investor. Když mu neprodáme pozemky, zprovozní továrnu.

Poněkud nepochopitelné je ve smlouvách předkládaných panem Roušarem smluvní zavazování MČ ke spolupráci s investorem a investování 1 mil. korun do revitalizace okolí pozemků v jejím vlastnictví. Nemělo by to být obrácené?

Doposud se například ani neřeší černé stavby na pozemcích.

Nejasné jsou i dotační podmínky financování projektu. Nejdříve informace nebyla žádná. Pak zazněla tak na půl úst na pracovním setkání zastupitelů, že jde o MMR. I dotázala se e-mailem 13. 11. 2016 zastupitelka Zátková, jak to tedy je.

14. 11. 2016 starostka odpověděla na jiné věci v dotazu, ale tomuto se vyhnula. Pí Zátková dotaz zopakovala. Starostka odepsala, ale najednou psala o dotaci pro Prahu. 15. 11. 2016 jsem se tedy dotázal, zda nás koalice tahá za oranžovou fusekli, proč nemáme stejné informace, co nám tají a že takto se nelze divit občanům, kteří jsou na tom s informacemi ještě hůř. No a jak to je s dotací. Starostka mi odepsala, že se mám naučit komunikovat slušně. Do té doby na mé e-maily nebude reagovat. To mě rozesmálo. Vodit za nos celou městskou část je snad slušné? A posílat pí Zátkovou na facebooku k plotně také? Pí Čechová stále více překvapuje svými nečekanými výpady.

30. 11. 2016 konečně starostka poslala odkaz na dotaci z MMR o podporovaných bytech a informaci, že pro Prahu zatím vyhlášena není. Bohužel už po uzavěře.

Na žádost investora (p. Lojín – Ideal Lux) se má prodej projednávat v příštím roce.

Kauza začíná být rozsáhlá, sledujte proto webové stránky místních Patriotů, hnutí ANO, ON, ÚMČ a facebook, kde jsou další informace.

Petr Duchek

— inzerce —

LÉKÁRNA NA ROHOŽNÍKU

Živonínská 1630

Praha 9 - Újezd n/Lesy

Po-Pá 8-17

telefon: 281 973 160

lek.rohoznik@volny.cz

výdej na recepty i volný prodej

magistraliter příprava

veterinární přípravky

homeopatie

Proč lež nikomu nevadí?

Jako velký výdobytek místních politiků mělo být zavedení interpelací do jednacího řádu ZMČ Praha 21 (občan se zeptá libovolného zastupitele a ten je povinen mu odpovědět na místě, případně písemně do 30 dnů). Chvilí to vypadalo, že občané budou moci otvírat témata, která se vedení radnice snaží zatahat pod koberec a odpovědní radní na ně budou muset odpovídat. Ale jako vždy se řešení, jak se těmto nepříjemným otázkám vyhnout, našlo.

Nejprve to byl J. Slezák, který na otázku týkající se neúměrného zatížení Újezda provozem kamionové dopravy přislíbil odpovědět písemně do 30 dnů a jak je u něj tradiční, neodpověděl. Když byl na dalším ZMČ interpelován, proč neodpověděl, zasmál se, že zapomněl a přislíbil, že tedy odpoví. Má toho prostě moc. A opravdu, po 120 dnech přišla odpověď, že na řešení průjezdu kamionů Újezdem se pracuje. Tak sláva, snad se i dočkáme nějakého řešení, protože doposud jsme svědky neustále narůstající dopravy (byť musím pochválit místní policii, občas je vidět, jak kontroluje řidiče nákladní dopravy, ovšem to samo o sobě nestačí).

Zatloukat, zatloukat, zatloukat

Říká se, že co je psáno, to je dáno. A tak někteří naši radní našli elegantnější řešení – rozhodli se, že v odpovědích na interpelace budou obyčejně lhát. Nakonec co se jim může stát.

A tak radní Jeníček (Svobodní), který se ve funkci prezentuje často jako člověk, který uráží starší a zasloužilé obyvatele Újezda a snaží se likvidovat Újezdské spolky (OKO, Kynologové), na interpelaci, zda se omluví Fr. Kollmanovi za to, že ho na zastupitelstvu veřejně urážel slovy, že jde o člověka psychicky labilního, který nemůže vyučovat seniory sebeobraně, ve své odpovědi dvakrát prohlásil, že nic takového neřekl (viz:

<http://www.svobodnyujezd.cz/perly/perla-c-2-pravdomluvny-radni-jenicek/>). Zřejmě takto naplňuje volební heslo Svobodných „Spolupráci politiků sil v Újezdě ku prospěchu občanů, ne osobní útoky a invectivy, ale konstruktivní spolupráci“.

Lhaní o sto šest

Korunu všemu ovšem nasadila starostka Čechová (TOP 09), jejíž opakované lhaní při interpelacích ohledně jejího vzdělání nakonec zaujalo i celostátní media (Aktualne.cz, iDnes.cz). Přesto se pí Čechová nepoučila a při interpelaci, zda je pravdivá informace, že výběrové řízení na tajemníka úřadu bylo neplatné a musí se udělat od začátku,

odpověděla, že to není pravda, že tajemník vybrán byl, ale den před nástupem do funkce si vše rozmyslel a nenaštopil. Tato odpověď se ukázala opět jako lživá, když ji ve svém říjnovém sloupku zastupitele vyvrátil sám její koaliční druh pan Hartman, který napsal: „Magistrát výběr tajemníka pro chybu ve výběrovém řízení následně zamítl. Ukázalo se, že situace úřadu došla po stránce odborné tak daleko, že není schopen samosprávě zajistit ani po právní stránce správné výběrové řízení“. Pí Čechová ale i po tomto nadále setrvala na své lži a písemně znovu potvrdila, že „není pravda, že výběrové řízení na tajemníka úřadu bylo neplatné“. To už je opravdu na pováženou a je s podivem, že členům této spleené koalice, kteří dobře vědí, že MHMP pro nedodržení zákonné povinnosti odmítl dát souhlas se

jmenováním tajemníka úřadu, nevadí, že je reprezentuje člověk, který si ze lži vytvořil pracovní nástroj (více na: <http://www.svobodnyujezd.cz/perly/perla-1-k-j-cechova-a-vyberove-řízení-na-tajemníka/>).

Ale co nakonec čekat od koalice, která stojí na vratkých základech vzájemných protislužeb, a jak se v poslední době ukázalo, hlavně na dotažení prodeje posledního velkého majetku MČ Praha 21 (pozemky pod nemovitostmi IDEAL LUX) stůj co stůj a třeba i proti vůli občanů.

Jiří Lameš

**PATRIOTI - PRAHA 21
ÚJEZD NAD LESY**
www.svobodnyujezd.cz

— inzerce —

Autoservis Hovorka

**SLUŽBY PRO: OSOBNÍ VOZY |
DODÁVKOVÉ VOZY | NÁKLADNÍ VOZY
| PŘÍVĚSY | NÁVĚSY | ZEMĚDĚLSKOU TECHNIKU**

*Děkujeme za
projevenou důvěru,
přejeme krásné Vánoce
a úspěšný vstup do
nového roku*

SERVIS OSOBNÍCH A UŽITKOVÝCH VOZŮ

Servisní prohlídky | Výměna olejů | Oprava autoelektriky | Montáž zabezpečovacího zařízení | Montáž tažného zařízení | Výměna autoskel
| Servis klimatizace | Oprava brzdových systémů | Příprava a provedení STK | Odtahová služba | Diagnostika elektrických systémů vozidel | Měření podvozku 3D technologií | Náhradní vozidlo | Přestavba vozidel pro autoškoly | Renovace světlometů

AUTODOPRAVA
JIŘÍ HOVORKA
TEL: 602 326 785
ZEMNÍ PRÁCE, STAVEBNÍ PRÁCE
KONTEJNERY, PRODEJ PISKŮ, ŠTĚRKŮ

Kontejnery | Zemní práce
| Demoliční a stavební práce
| Deponie – prodej

Jiří Hovorka
Autoservis
pneuservis

**PNEUSERVIS PRO OSOBNÍ,
NÁKLADNÍ, ZEMĚDĚLSKÉ A MOTO**

Prodej PNEU | Prodej disků hliníkových
i plechových | Montáž, vyvážení, opravy pneu
| Uskladnění letních i zimních pneumatik

Držitel certifikátu ISO 9001, 14001

Provozovna HRADEŠÍN 145 (směr Doubek)

PROVOZNÍ DOBA: Po – Pá 8.00 – 18.00 h., So – 8.00 – 15.00 h.

SERVIS: tel.: 602 313 343 AUTODOPRAVA: tel.: 602 326 785

**www.autodoprava-hovorka.cz
www.autoservis-hovorka.cz**

Terárium Praha

Terárium Praha vzniklo v roce 2009, kdy se skupina nadšených chovatelů terarijních zvířat rozhodla, že své krásné sbírky exotických plazů představí svému okolí. Objevili prostory bývalé hospody v Dubči, které se zdály nejvhodnější pro tento typ chovu. Pro živočichy, kteří milují povětšinou teplo a každý z nich potřebuje k životu jiné podmínky a prostředí, se muselo vykonat mnoho stavebních úprav. Po těchto úpravách vznikly čtyři místnosti. Časem se prostory zvětšovaly a začaly přibývat další druhy zvířat. Z bývalého sálu vzniklo 25 terárií, kde žijí zajímavé druhy hadů, ještěřů, aligátorů a želv z různých biotopů, od pouští po tropické pralesy. Poslední část byla věnována mnoha druhům z celého světa. V roce 2011 byla upravena pouze na indonéské plazy a ta patří speciálně ohroženým stromovým varanům.

Jelikož bylo vše velmi finančně náročné, bylo chovné zařízení v roce 2010 otevřeno veřejnosti za dobrovolné vstupné. Zájem ale rostl, a tak vznikl nápad „Zoologická zahrada“. V roce 2012 jsme požádali o licenci zoologické zahrady. Po dlouhé a složité cestě nám byla licence udělena a ještě téhož roku vznikla zoologická zahrada Terárium Praha.

V dnešní době je Terárium jedinečnou zoologickou zahradou, která se specializuje na chov veškerých druhů plazů, malých primátů a drobných savců. Je zde i největší sbírka jedovatých hadů v České republice. Expozicemi se rozléhá specifický zvuk, který vydávají drápkaté opičky, jako jsou kosmani, tamarini a jiní. Společně s opičkami můžete vidět zajímavé tropické suchozemské želvy i dravé vodní kajmanky a kajmany. Dalším zajímavým druhem obvyklým naše terária jsou pásovcí, kteří neustále prozkoumávají svou ubikaci za účelem ulovit nějaký hmyz. Návštěvníci mají možnost si pohladit či pochovat ochočené hady, ještěrky a nakrmit nezbedné opice. Zde se také dozvíte veškeré informace o chovu těchto exotických zvířat, a o tom, jak postupovat, když si chcete takové zvíře pořídit. Nejen, že jsme zaměřeni na terarijní zvířata, ale také odchováváme společně s Bioparkem Štít kočkovité šelmy. Spolek OKO ve spolupráci s paní Žohovou připravuje na jarní čas další vycházku z projektu „Poznáváme Újezd a jeho okolí“. Společně s Vámi navštívíme Terárium Praha i Biopark Štít, kde bychom již měli spatřit malého George (viz článek Příběh bílého lvíčete...).

Magdalena Žohová

Příběh bílého lvíčete George

Malý George se narodil v Polsku 28. 8. 2016 staršímu páru lvů v jednom útulku pro starší zvířata.

Jeho rodiče zde měli v klidu dožít svoji penzi. Jenže se nějak rozdováděli ... a narodil se maličký George. Bylo to velkým radostným překvapením. Jenže se záhy zjistilo, že starší lvice neměla dostatek mléka. A tak byl lvíček převeden na umělou výživu. Ve dvou týdnech byl poslán do ZOO Terarium Praha v Dubči. Tato malá ZOO na kraji Prahy je zaměřená převážně na plazy, ještěrky, želvy či drobné opičky. Zde ale také již několik let úspěšně odchovávají opuštěná koťata velkých kočkovitých šelem. Malý George zde bude cca po dobu ½ roku, poté odjede do venkovních výběhů ve Štítu u Chlumce nad Cidlinou. Zde je umístěno již několik velkých lvů, puma, opice a další zvířata, často zachráněná z nevhodných podmínek. Ve Štítu už je jedna skupina lvů – samec Max se lvicí Kiki, mladou lvicí Lefinkou a starou lvicí Lekyshou.

George je raritou mezi lvy, protože je zcela bílý. Je to leucistická forma bílé mutace, která se vyznačuje nedostatkem pigmentu v srsti a modrým nebo zlatým zabarvením

očí. Můžeme se tak těšit, že za pár let z maličkého George vyrostne velký bílý lev s mohutnou bílou hřívou a zářivě modrými očima.

Malý George je v Teráriu jen přes den – jako ve školce. Odpoledne jede domů, je třeba o něj pečovat nepřetržitě, je to ještě malé lví mimino se vším všudy. Krmí se speciálním sušeným mlékem pro kočkovité šelmy, k tomu už začíná od prvního měsíce ochutnávat kousíčky masa. Ve svých 3 měsících váží 15 kg. V dospělosti bude mít 300 – 350 kg. Lvi se v přírodě dožívají 12-14 let, v zajetí kolem 20 let.

Doma běhá zatím volně, společnost mu dělají 3 čivavy. S nimi si ale nesmí hrát, protože si s nimi pinká jako s míčky a to má zakázané. Většinou se chvíli motá po kuchyni, počká si na večeři – misku krájeného masa. A pak odejde do ložnice, kde spí v posteli, zahrabaný mezi polštářky a hromadou plyšáků. Venčit se chodí způsobně ven na trávník.

Magdalena Žohová

Psí život

Když mi bylo asi deset, pokoušel mě při sáňkování cizí pes. Nechápal jsem proč a mé myšlenky zaměstnávalo, zda jsem něco neudělal nějakému psímu duchu a on mi to teď vrátí.

Nedávno jsem si ale povídal o výchově psů s paní Annou Brettschneiderovou (www.brettan.cz), předsedkyní výboru základní organizace místních kynologů, a vznikl následující rozhovor.

Kynologická organizace u nás existuje už dost dlouho. Přesto si v místním tisku od Vás nevybavuji žádný článek? Už mnohokrát jsem chtěla napsat článek o psech v naší obci. Ale vždycky jsem nakonec došla k tomu, že psi a jejich majitelé se stejně tak vyskytují i v jiných obcích nebo městech. Takže si budeme povídat i o těch přespolních?

Povídání o psech a jejich majitelích

všeobecně bude vhodnější.

Dobře. Řekněme, že si pořídím štěně. S jakou povahou vstoupí do nového prostředí?

Každé štěně, které se dostane do nové rodiny, si s sebou nese jak vrozené, tak i získané chování ve smečce a chovatel má velký vliv na to, jaký z něho bude pes v budoucnu. Protože i pes se rodí s určitou povahou. Některý je bázlivější, jiný sebevědomější.

Jak ovlivní další vývoj psa nezkušenost chovatele?

Psi bázlivější povahy podporovaní chováním svého nezkušeného majitele se mohou stát pro okolí i nevyzpytatelným postrachem. Ale nemusí to být jen psi bázliví. Určitě to ovšem budou psi nevychovaní, bez správné socializace a výchovy. A takoví nevědí, co je správné a co není, neumějí řešit neznámé situace a bývají v takových případech zmatení.

Treibball jako nový sport

Treibball je nový kynologický sport, který vznikl zhruba před deseti lety v Německu, odkud se postupně rozšířil do různých evropských zemí i do USA. U nás se objevil prvně v roce 2010, ale systematicky se začal rozvíjet až od roku 2013. V roce 2014 byl u nás založen Treibball klub.

V hlavním závodě má pes za úkol dopravit do branky určitý počet míčů v co nejkratším čase. Počet míčů i vzdálenost se liší podle závodní třídy. V nejvyšší závodní třídě pracuje pes s osmi míči na vzdálenost 20 metrů.

Součástí závodů bývají kromě hlavního závodu i velmi pestré treibballové hry. Treibball zaměstnává tělo i hlavu psa a rozvíjí komunikaci mezi psem a psovodem – práce při pohybu na volno a ovladatelnost na dálku vyžadují kázeň, soustředění a jasné povely od psovoda. Treibball byl původně vytvořen pro zaměstnaní border kolí, ale je vhodný pro

různá plemena psů. Neklade extrémní nároky na fyzickou zdatnost psa ani psovoda, takže ho lze úspěšně provozovat v každém věku i s handicapem. Pro treibballové začátky stačí minimum: gymball a kus rovné plochy. Treibballový tým může trénovat samostatně, i ve skupině. Treibball v Pesoparku

Pravidelné treibballové tréninky probíhají již delší dobu v Brně a v Ostravě. V Praze a okolí dlouho chybělo pro treibball vhodné zázemí. Od druhé poloviny října byly zahájeny pravidelné tréninky treibballu v Pesoparku pod vedením manželů Bohdany a Milana Stoklasových. Bohdana a Milan Stoklasovi se věnují treibballu se svými dvěma fenkami entelbuchských salašnických psů od roku 2014 a pravidelně stojí na stupních vítězů všech českých treibballových závodů. Jejich fenka Barnie Sweape zvítězila v letošním roce třikrát po sobě v nejvyšší závodní třídě TRB 3. Treibballové zkušenosti získávají i účastí v zahraničních kursech.

V současné době trénují v Pesoparku pravidelně tři skupiny – dvě skupiny začátečníků a jedna skupina pokročilých. Sešla se zde řada velmi nadějných týmů, které se určitě dobře umístí na jarních i podzimních závodech v Pesoparku v roce 2017. Kromě pravidelných tréninků a závodů nabídne Pesopark v roce 2017 i intenzivní víkendové kurzy treibballu.

Bohdana Stoklasová

Foto: **Bohdana a Milan Stoklasovi**
Obrázek: **Lucie Zavoralová**

inzerce

CHOVATELSKÉ POTŘEBY

“Na Rohožníku”

Malešovská 1652, nákupní centrum Albert
Praha 9 - Újezd nad Lesy
Po-Pá: 10-18 hod., So: 9-12 hod.
Tel.: 281 970 757
Mobil: 608 98 22 95

Krmiva a potřeby pro pejsky, kočky, hlodavce, ptáčky, rybky a terarijní zvířata, živé krmení.
Profi výcvikové pomůcky pro loveckou a sportovní kynologii
dummký, píšťalky, vodítka, pešky, klikry a jiné.
Poradíme s výchovou a výcvikem psů i malých plemen (york, čivava)
Nechce se Vám na cvičák - přijďte mezi nás, naučíme Vás jak na to - foto na facebooku - poslušný pes Újezd nad Lesy.

www.shop4pets.eu

► Mě v dětství pokoušel při sáňkování velký pes. Mohl to být tento důvod?

Nejspíše ano. Ale paradoxní je, že se většinou píše o napadení člověka velkým bojovým psem. Tak se označují velká a svalnatá plemena psů typu bull. Ale nejvíce pokoušaných je od psů malých plemen a o tom média moc nepíší. Asi to není tak zajímavé, nebo to tolik nebolí.

A dá se nějak bránit napadení psa? Třeba když bez dozoru zmateně pobíhá po ulici?

Rad je hodně, některé říkají, že máte podřepnout a schoulit se do klubíčka. Ale dokážete to udělat, když dostanete strach z napadení?

Tak co dělat, jak si třeba stoupnout?

Zkusím Vám dát radu získanou praxí

s výcvikem a výchovou psů. Snažte se postavit ke psu bokem. Nekřičet, nerozhazovat rukama, stát klidně. Nesnažte se kontaktovat psa očima, obračejte se tak, abyste k němu nestáli čelem.

Díky za radu. A pár slov na závěr?

Čtenářům Oka přeji, aby se nesetkali s takovou nepříjemnou situací. V drtivé většině za ní stojí především nezodpovědný, nezkušený majitel psů.

Přitom v dnešní době nabídek „výcviku a výchovy psů“ je z čeho vybírat. Můžou to být jak kynologické spolky, které pořádají kurzy, tak i soukromí podnikatelé v oboru kynologie. Jen se vždy přesvědčte, jestli jsou to ti správní.

Anna Brettschneiderová
Petr Duchek

PSÍ ŠKO
psí škola obediencie
tel. 602 328 534

NOVÝ ROK - NOVÉ SEMINÁŘE
www.psisko-ob.webnode.cz

inzerce

Bájkivá lhavost

23. září 1926 byl v lázeňském městečku Puchberg am Schneeberg nedaleko Vídně nalezen zastřelený muž. Pistoli měl v pravé ruce, ale kulka do jeho hlavy vstoupila nad levým uchem. Divné. Oficiální verze zněla "sebevražda". Dodnes však není jasné, zda rakouský biolog Paul Kammerer nebyl spíše zavražděn.

Byl totiž pozván do Sovětského svazu, aby tam obhajoval Lamarckovu verzi evoluční teorie. Jenže právě tehdy byl na jeho experimentálním vzorku suchozemské žabičky starostlivé (*Alytes obstetricans*) odhalen podvod. Pářící mozolky, které Kammerera proslavily, protože údajně vznikly evolucí, byly namalovány nerozpustnou tuší.

Stejně duše

Lamarckistu Kammerera dělilo od Charlese Darwina sice půl století, ale mnohé je spojovalo. Především se oba nakazili stejnou nemocí duše: mýtem evoluce a tím i bájkivou lhavostí, kterou tento typ lidí trpí. Mimořádně Darwin byl prolhaný už od dětství, jak víme z jeho vlastního životopisu, a když později zjistil, že jeho verze evoluce v přírodě nefunguje, dal se na lamarckismus, kterým dosud opovrhoval.

Lamarckova teorie

Lamarckova verze evoluční teorie říká, že změny u organismů způsobené následkem prostředí jsou dědičné. Věda to později popřela, ale dnes se k tomu někteří biologové vracejí (epigenetika).

Kammerova víra a bájetvorec

Kammerer Lamarckově evoluční teorii věřil a nutil suchozemské žáby, aby se rozmnožovaly ve vodě, a evoluce jim dodala rysy vodních žab, třeba právě pářící mozolky. Vypadalo to slibně, než byl odhalen podvod. S Darwinem to bylo horší. Vzděláním bohoslovec, praxí bájetvorec. V psychiatrii se tato duševní porucha nazývá *Pseudologia phantastica* čili bájkivá lhavost, mýtománie. Lékaři to též nazývají „syndromem Barona Prášila“.

Evoluční mýtománie

Protože jde o duchovní, velmi agresivní infekci, onemocní v krátké době mnoho lidí. Symptomy jsou známé. Takto postižení lidé si nechají namluvit, že svět vytvořil sám sebe a žádné inteligence k tomu nebylo třeba - stačí jen dost dlouho čekat, až se vše udělá samo. Od vesmíru až po člověka. Evolučním virem nakažení astronomové dnes bájí, jak vesmír vznikl výbuchem

ničeho, nakažení biologové vymýšlejí příběhy, jak mrtvá hmota sama obživila. Evoluční ideologové sní, jak obživlé buňky vytvořily jednodílného tvora - ten se nažral, škytl, ulevil si a začal dýchat, vidět, slyšet, plavat, chodit, létat a myslet. To se ví, nebylo to hned, tato báje má mnoho dějství, a je taky v naprostém rozporu se všemi myslitelnými a dobře ověřenými zákony přírodovědy, chemie, fyziky, biologie, genetiky i paleontologie. Nehodí se ani do pohádek, natož do vědy, a tak se aspoň učí na školách v hodinách přírodovědy, aby nezapadla v zapomnění.

Výsledek teorie v praxi

Darwinista najde kost nebo zub, zavolá malíře a řekne: „*Namaluj nám shrbeného, chlupatého a rozčuchaného chlapíka, dej mu do ruky oštěp nebo kyj, udělej mu zvířecí výraz s vystouplou bradou a my mu dáme vědecké jméno Hesperopithecus harold-cookii. A ještě mu namaluj manželku a děti, vždyť jsme z něj našli celý zub!*“

Nebraska Man - Family

A tak podle jediného zubu „Muže z Nebrasky“ evoluční „věda“ odhalila, jak před milióny lety vypadal obličej, hlava, trup, končetiny i celá rodina. A aby ten zub byl pořádně využit, evolucionisté ho ještě použili v soudním procesu (1925 v Tennessee, USA) jako důkaz pravdivosti evoluční báje proti Bibli a náboženským tmářům. Posloužil také jako argument pro nezpochybnitelné právo vyučovat evoluci na školách v hodinách biologie. Že se později zjistilo, že zub byl z vepře, už nyní nevádí. Bájkivá lhavost se v evoluční vědě dobře etablovala. Není ani nemocí, ale hlubokým „citem“ pro pravou evolucionistickou vědu. Ti vědci, kteří

„Vědecká“ představa Neandrtálce

tento cit mají, mohou zůstat v přírodovědě. Ostatní jsou vylučováni.

Další humorné omyly a podvrhy

Takzvaný Coloradský člověk (rovněž rekonstruovaný ze zubu) byl později zařazen mezi koně.

Z Colorada pocházela také „lebka opočlověka“, vystavená po nějakou dobu v muzeu. Pak se zjistilo, že to byla lebka opice, kterou tam několik let předtím pochovali na zahradě.

Kost nalezená nedaleko Seattlu, vydávaná za lýtkovou kost pravěkého člověka, byla zadní končetinou medvěda.

Pitdownský člověk, považovaný za jeden z chybějících spojovacích článků v evoluci člověka, byl padělek, kterým někdo 40 let vodil antropologické kapacity za nos.

Jiných 40 let evolucionisté bájili, že 97 % genů v těle člověka je jen zbytečný odpad dlouhé evoluce. V roce 2012 však projekt ENCODE, na kterém pracovalo přes 400 světových vědců, evolucionistům ukázal, že jde o nesmysl. U převážné většiny lidských genů byla nalezena funkce, často životně důležitá. Jak moc je tedy příběh evoluční teorie humorný?

Posuďte sami

Kammerer ve svých 46 letech zaplatil za svůj evoluční omyl životem, zatímco bájetvorec Darwin se v klidu domova dožil 73 let. Svými zfanatizovanými následovníky je ale považován za velkého myslitele, přestože mnoho vědců označuje jeho teorii za nejtragičtější omyl vědy všech dob. Ten má na svědomí milióny životů. Hitler, Stalin, Lenin, Mao, Pol-Pot a další masoví vrazi byli nakaženi evolučním virem a za Darwinovu báji platí dodnes svými životy spousty lidí po celém světě. Moc humoru v evolučním příběhu tedy není.

Pavel Kábrt

inzerce

VÝROBA REKLAMY

Novosibírská 875, Újezd nad Lesy

Pro časté práce v terénu je otevřeno dle tel. domluvy (nebo e-mail)

602 313 840, 602 328 534

j.zajpt@seznam.cz

Trochu opožděné podzimní prázdniny

Stalo se už nepsanou tradicí, že každé podzimní prázdniny strávíme společně s dětmi našeho skautského střediska v některé ze zapůjčených skautských kluboven. Ale protože každá tradice, aby nezevšedněla, má být občas narušena, ponechali jsme děti tentokrát v péči rodičů a vedení Douglasky vyrazilo na své „výjezdní zasedání“.

Aby to ale dětem nebylo líto (o čemž ověřle pochybuji), dohodli jsme se, že pojedeme o týden později na „Trochu opožděné popodzimky“ k našim skautským kamarádům do Bystřice nad Perštejnem. Do Bystřice jsme dorazili už za tmy, takže jsme byli rádi, když nám bystřičtí přišli na nádraží naproti, protože hledat ve městě klubovny za tmy by bylo asi trochu náročné. Navíc s námi jeli poprvé i zástupci oddílu Tygříků, dva malí šestiletí kluci, které za batohy nebylo skoro vidět, a tak náhodný chodec by si je mohl splést s pochodujícím batohem.

Poté, co si všichni našli v klubovných místech na spaní (ti šťastnější a rychlejší na koberci) a vybalili si své karimatky a spací pytle, následovala tradiční večeře z toho, co dům a rodiče dali. Takže Stonožka se pochlubil

sekanou, Chobotnička tvarohovým závinem (všem moc chutnal) ostatní svými salámy, paštikami a sýry a vedoucí čajem, který pro všechny uvařili.

Druhý den nás čekal výlet, který pro nás připravili naši roveři (vedoucí skautů) a musím přiznat, že to byl výlet náročný. Bystřice sice je nad Perštejnem, ale ve skutečnosti je pod horami Vysočiny,

a tak na dvě zříceniny hradů Aueršperk a Zubštejn vede cesta přes hory a dolů, ale těch hor (no, spíše kopců) bylo víc. Na zpáteční cestě, když se už začalo smrákat a z lesů se pomalu stahovala divoká zvířata k lidským obydlím, uvažovali někteří, že se raději nechají sežrat na místě, než aby znavení pokračovali dál, ale představa dobré večeře, kterou nám slíbil při odchodu Kníza, jim dodala ztracené síly a všichni ve zdraví došli. A nelitovali – vůně pečeného moravského masa a bramborové kaše jim dala okamžitě zapomenout na prožité útrapy a ztichlou klubovnou se neslo už jen cinkání lžic a nesmělé mlaskání.

V neděli cestou na nádraží jsme si ještě prošli místní raritu – pohádkovou cestu, vylezli si na hlavu zubra na jejím konci a potom už nás vlak odvezl až do Klánovic, kde všichni radostně padli do náručí svých rodičů.

Jan Jacek

Helfenburg

Pokud nám to počasí na začátku září dovolí, a tento rok nám bylo nakloněno příznivě a dovolilo, neodpustíme si ještě jeden víkendový výlet s přespáním pod hvězdami a kapkami deště, kde přespíme, jak si usteleme, a jíme, co si uvaříme.

Toto září se náš prst na pomyslné mapě zastavil na zřícenině tramského hradu Helfenburg, a tak jsme druhý zářijový víkend vystoupili z vlaku v malém severočeském městečku Blíževedly.

Nedaleko Blíževedel je ještě jeden menší hrádek Hřídělík, který tvořil společně

s Helfenburgem jakýsi pás ochranných hradů. Ten jsme samozřejmě nemohli z našeho průzkumu vynechat, a proto jsme jej prolezli skrz naskrz a odshora dolů.

Ještě v poslední baště civilizace v Blíževedlech doplňujeme zásoby jídla a pití a mizíme mezi skály a strže Brodského lesa. Což jsme docela rádi, protože zářijové počasí k nám bylo „štědré“ a v chládku lesa nám bylo s batohy mnohem příjemněji než na pražícím slunci. Tady bych si dovolil menší vsuvku – původně jsme měli namířeno pod jeden z převisů, který nám poskytl přístřeší už v minulých letech, ale protože jsme si na začátku výpravy demokraticky odsouhlasili, že vedení výpravy má vždy pravdu, došlo k malé změně a my jsme zamířili už jen terénem bez pomoci turistických značek přes vesnici Skalka k hradu Helfenburg. Kousek před hradem jsme se zastavili rádi u studánky a dobře jsme udělali, protože nerozumný stavitel – nebo rozumný? – postavil hrad, ke kterému jsme mířili, na vysokém kopci. Ale zvládli jsme to. Hrad Helfenburg byl založen v polovině 14. století, ale už od století 17. se uvádí jako opuštěný. Nicméně

můžeme potvrdit, že v 21. století tomu tak nebylo. Hrad v rámci možností opravuje spolek dobrovolníků, trampů, skautů a lidí různého druhu, takže když jsme na hrad dorazili, bylo tam docela živo. Správce hradu i podhradí nám přidělil místo na spaní na měkké trávě a nám už jenom zbývalo vybalit spacáky, připravit si chudou, ale dobrou večeři a blaženě usnout pod ještě letním nebem, po kterém sem tam přeletěl netopýr (nebo upír?), ale do našich snů se nedostal.

Honza Jacek

Žádný strom neroste do nebe, ani ten okrašlovací 3

V minulých dvou číslech jsme uveřejnili informace o grantové revitalizaci prameniště Běchovického potoka politickým spolkem Újezdský STROM propojeného s politiky z Otevřeného Újezda. Pojďme se tedy potřetí začíst do nečekaně zajímavých informací od potoka - meliorační strouhy.

Záměrný chaos?

V samotném projektu a grantové žádosti spolku se to ohledně prameniště hemží různými výrazy popisujícími oblast, kam směřují dotační prostředky z magistrátu (viz i úvodník). Někdy jde o hlavní, jindy o boční, pobočné, či přídatné prameniště. Lze to vnímat tak, že celá dotčená oblast je jako jedno velké hejno pramenišť.

Historické záznamy

Jak však ukazuje výřez z tzv. císařského otisku, tedy podrobných map vytvářených za vlády Františka I. v 1. polovině 19. století přímo v terénu s využitím trigonometrie, které dodnes slouží jako základna k odvozování katastrálních map, žádná prameniště, ať už použijí jakýkoliv výraz, v oblasti zaznamenaná nejsou. Hlavní pramen se má nacházet přibližně v místě dotyku silnice Zaříčanské (hnědá barva vpravo) a parcelních ploch (pole)

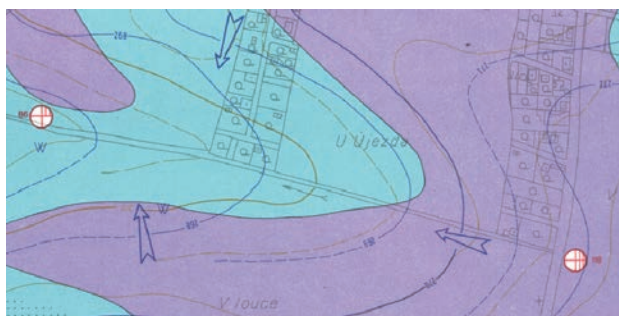

s čísly 243 a 244. V těchto místech je nyní prameništěm odvodňovací roura pod chodníkem a silnicí sbírající vodu ze škarp podél vozovky a z polí. Jak už jsme ale psali v minulém čísle, žádný vývěr apod. zde není patrný. Naproti tomu třeba prameniště Blatovského potoka v Klánovickém lese (šedá barva) je zaznamenáno i s korytem potoka protékajícím mokřými loukami.

Mokré louky

Přesto nelze opomenout, že voda se do určitých míst měla tendenci stahovat vždy. To naznačují i zelené plochy na "císařské" mapě s čísly 246 a 247, označující mokré louky, táhnoucí se nepravidelně ve směru koryta Běchovického potoka též jako pastviny.

Hydrogeologická nevyhnutelnost

Výřez mapy hydrogeologických poměrů vyhotovené ještě před poslední výstavbou nových domů „Na Božkovně“ ukazuje, proč tomu tak bylo a je. Vrstevnice se ohýbají a klesají (viz šipky) přesně v místě koryta potoka - meliorační strouhy. Pro představu lze uvést jev tání na horách, kdy voda přirozeně stéká z kopců dolů i několik týdnů až měsíců a vytváří koryta. Nikdo je ale ne nazývá potokem.

V širokém okolí není neobvyklým jevem ani nízká vsakovací schopnost jílovité půdy. Tento jev se vznikající zástavbou sice postupně mizí, ale i dnes stačí přejít například zmiňovanou ulici Zaříčanskou, kde v poli mezi ulicemi Zbytinská a Lozická i přes novou výstavbu v těsném okolí stále zůstává po deštích a tání velmi dlouho nemalá vodní plocha, občas lákající vodní ptactvo. Přesto ji neoznačujeme jako prameniště.

Meliorace

Ze zřetele ale nelze vypustit ani soustavu starého melioračního potrubí, prosakujícího možná právě v místě domnělého pobočného prameniště.

Potok bez vody

Za povšimnutí též stojí, že koryto Běchovického potoka je na hydrogeologické mapě sice vyznačeno, nemá však přirozený křivolaký charakter, ale přímočarý směr, naznačující, že jde o umělé koryto meliorační strouhy. Tu v minulém století chodili s motykou a krumpáčem udržovat dva pracovníci obecního úřadu, aby voda otekla a naplnila dříve koupaliště V Hájků, nyní rybník (původně na opačné straně od Staroujezdské silnice), na kterém se kdysi dávno v zimě hrávalo pod jednoduchým umělým osvětlením i soutěžní zápasy v ledním hokeji. V současnosti je rybník vodou doplňován nepravidelně a často i velmi obtížně, zejména v období bez srážek.

Jak je vidět na dalším obrázku, vybetono-

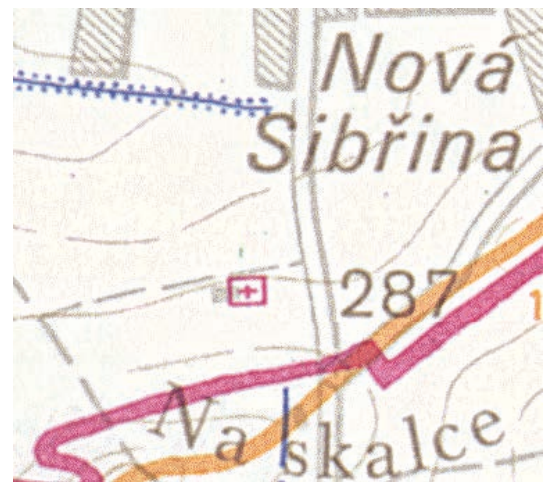

novaný přivaděč potoka pod Staroujezdskou ulicí těsně před vtokem do rybníka je zcela bez vody. A to přesto, že by měl být napájen z několika pobočných pramenů, včetně hlavního, vzdáleného od rybníka cca 1,2 km. Kde tedy jsou všechny ty vody z pramenišť? Napadá mě jediná odpověď. Když neprší, voda prostě neteče. Možná jsme ale přece jen objevili skutečné pobočné prameniště. Na fotce je vidět roura, která vede od kanálu na Staroujezdské ulici. Když může být roura pod Zaříčanskou hlavním prameništěm, proč by pod Staroujezdskou nemohla být prameništěm pobočným?

Pramen

Otázka ale je, co lze ještě vůbec považovat za pramen. Přikláním se k názoru, že tím je jen voda, která je schopna se vlastní silou dostat na povrch země. Nejčastěji jako nějaký vodní vývěr. Tak to podle mě chápal i Viktor Schaubberger, který pozorování vody zasvětil velkou část svého života.

Podle dokumentů a informací, které jsme doposud nashromáždili, vývěr, ale vlastně ani jakékoliv jiné prameniště Běchovického potoka, nepotvrzuje žádná mapa či záznam.

Nepomohli jsme si podrobnou Inženýrsko-geologickou mapou z roku 1978, ani Základní vodohospodářskou mapou s tematickou aktualizací z roku 1994. Potok je veden jen jako vodní tok s upraveným korytem bez pramenišť.

To, že je někde mokro, ještě neznamená, že se jedná o pramen či prameniště. ►

Název

Je i s podivem, že se doposud nikdo ani nepozastavil nad samotným názvem potoka. Proč se jmenuje Běchovický, když tedy pramení v Újezdě?

Proč se zajímáte?

Na 13. jednání zastupitelstva mě interpeloval zastupitel z Otevřeného Újezda a předseda politického spolku Újezdský STROM pan Hartman (*připomínám, že označení „politický“ není náš výmysl, ale vychází z veřejného prohlášení na webových stránkách z roku 2010, v němž Újezdský STROM, tehdy jako občanské sdružení, oznámil veřejnosti vstup do politiky vytvořením kandidátky pro komunální volby, což samo o sobě je v rozporu se zákonem*) s dotazy: proč o grantu píšete to, co píšete, proč se předem neinformuji u Újezského STROMU, proč to dělám? Odpověděl jsem jednoduše: „Protože si myslím, že děláte něco, co dělat nemáte.“

Trám ve STROMU nevidí, třísku v Oku ano

V této souvislosti je velmi pozoruhodné, že pan zastupitel Hartman se na začátku roku vůbec neobtěžoval kohokoli ze Spolku Oko zeptat, zda koncerty, kulturní soutěže a kurzy sebeobrany seniorů, jsou, či nejsou politickou činností a rovnou hlasoval proti přidělení grantů těmto našim projektům pro rok 2016. A to přesto, že grantová komise těmto projektům dotaci doporučila. Ztotožnil se tak s názorem pana Slezáka na zastupitelstvu a v ÚZ, že Spolek Oko je pomalu nějakou politickou stranou a zjevně nepochopil, že pan Slezák tímto způsobem mistrně rozkládá a staví proti sobě vše, co by mohlo ohrozit jeho pozici.

A teď pan Hartman chce, abych se ho ptal? Ale zpět.

Odmítl se vyjádřit

Panu Hartmanovi jsem dokonce, jak lze dohledat ve videozáznamu ze ZMČ, při projednávání interpelací učinil veřejnou nabídku, že se může ke grantu a prameništi vyjádřit v magazínu Oko. No ale odmítl... Na dotaz, zda prameniště viděl, kde se nalézá a jaké má například složení vody, odmítl odpovědět s tím, že mi odpoví písemně.

Písemná odpověď

Zaujal mne začátek a konec odpovědi: „Dovolte mi v odpovědi na vaši interpelaci se nejprve dotázat, jakým způsobem souvisí vaše otázka s jednáním zastupitelstva? ... vždyť vysoutěžením grantu MHMP a spoluprací s místními starousedlíky a odborníky se snažíme ve vlastním volném čase zlepšit v naší MČ životní prostředí nás všech.“

Polovičatá informace

Odpověď je opět jednoduchá a pragmatická. Je tu jedna věc, kterou Újezdský STROM opomíjí zmiňovat u svých projektů, když se chlubí, kolik již přinesl pomoci nich

do „obce“ peněz z jiných zdrojů. Rubem jásání z toho, že se v obci něco chvályhodného vytvoří, je totiž to, že zpravidla po třech letech předá Újezdský STROM projekt do péče městské části. Tím ale každoročně zatěžuje náš veřejný rozpočet o jeden svůj projekt, neboť městské části vzniká závazek starat se například o udržování cedulí, tůňek, přístupových cest, likvidaci odpadků apod. Udržitelnost takového hospodaření ale nikdy Újezdský STROM nepředložil a není mi známo, že by ji bývalý starosta Roušar po své ženě pí Kazdové a panu zastupiteli Hartmanovi (oba z Újezského STROMU) vyžadoval. Hlavní je, že Újezdem propagandisticky zní: „Přinesli jsme do obce peníze!“

Nepodpoříme!

Že nemluví jen tak do větru a politici z Újezského STROMU si s některými věcmi hlavu příliš nelámou, dokládá fakt, že první žádost o přidělení grantu na prameniště u Nadace Partnerství jim byla zamítnuta. Důvod byl opět velmi pragmatický. Jiné projekty byly konkrétnější a obsahově kvalitnější. Vcelku dobrý záměr ale obsahoval i věci, které výrazně snížily jeho přínos. Například náklady na realizaci projektu byly vyhodnoceny jako neúměrně vysoké. V projektu nebylo počítáno s vyšším zapojením veřejnosti do plánování zámeřu ani jeho realizace. Jako zbytečný byl u tak malého projektu vyhodnocen i požadavek na informační ceduli (*pozn. jde o nenápadnou, ale trvalou volební kampaň z veřejných peněz, kterou Újezdský STROM u nás praktikuje*). A zcela zbytečné se posuzovatelným zdálo přidělit peníze na provádění zálivky u nově vysazených stromků na podmačených pozemcích!

Hurá na magistrát

A tak to nejen se zálivkou zkusili u pražského magistrátu. A uspěli. Nákladovost projektu vyčíslili na bezmála 200 tis., po magistrátu požadovali 150 tis. a obdrželi 100 tis. Druhých 100 tis. má zajistit firemní sponzor z Újezského STROM. Věc se má ale tak, že magistrát si sleduje pouze vyúčtování přidělených 100 tis. a nijak nekontroluje celkovou nákladovost projektu. To přímo stimuluje žadatele grantů k umělému nafukování projektů. Chcete 100 tis.? Vymyslete si projekt za 200 tis. a dobře ho popište.

Harmonogram

Nicméně podle harmonogramu, který je uveden ve schváleném projektu již měla z magistrátních peněz proběhnout například výstava v Újezdském muzeu s prezentací projektu prameniště za 12 tis. korun. Ovšem Újezdský STROM požadoval dokonce 26 tis. korun, neboť součástí výstavy má být katalog o vodě v nákladu 1000 ks ve formátu A4, výtvarná a literární díla dětí a dospělých vzešlých ze soutěže vyhlášené v období březen – červen 2016 atd. Že jste nic z toho nezaznamenali? No ono to dá fušku zajistit barvy, čtvrtky a výtvarné pomůcky pro děti, kancelářské potřeby, telefon, koordinovat spolupracovníky,

zpracovávat dokumentace, prezentovat výstupy a nerozlít 7 tisícovou zálivku pro 5-7 dřevin a pak ještě v rámci jedné položky, která je vyčíslena na 22 tis. Že se z toho nic neděje? Jak si pochvalovala sama pí Kazdová na naučné vycházce, o které jsme se zmiňovali v minulém čísle, s vodohospodáři na magistrátu je teď řeč. Možná tedy jedná o nějakém přeložení na rok 2017. Každopádně ale nenaplní harmonogram přiděleného grantu.

Botanický průzkum

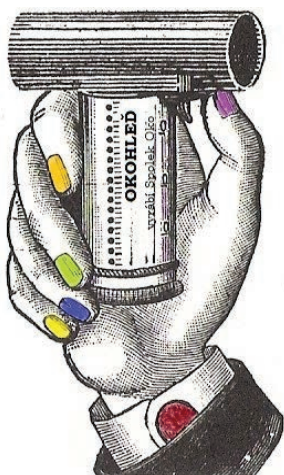
Velmi chudé bylinné patro, některé mokřadní a luční druhy, polní plevel, botanicky průměrná lokalita, žádný ohrožený druh, ani zvláště chráněný. Toliko ve zkratce oblast prameniště. Přesto jedna zajímavost. Průzkum byl vyhotoven 17. 7. 2016. Na magistrát byl ale doručen až 5. 10. 2016. Jen pár dní poté, co jsem požádal magistrát o informace.

Lkavá a podrážděná průběžná zpráva

K uceleným informacím „revitalizace prameniště“ ještě patří výňatek ze zprávy doručené magistrátu v říjnu 2016 od Zity Kazdové, která se v ní vůbec nevyjadřuje k některým položkám schváleného harmonogramu, a místo toho se věnuje nám a překvapivě i hnutí ANO. „*Proti aktivitám spolku Újezdský STROM začal velmi negativně veřejně vystupovat jiný újezdský spolek Oko, založený v r. 2015 újezdským zastupitelem Petrem Duchkem. Aktivita Újezského STROMu a jeho členové – především koordinátorka Kazdová a předseda Hartman – jsou veřejně písemně i slovně napadáni, očerňováni a zesměšňováni. Spolek Oko, zastupitel Petr Duchek a někteří zastupitelé z hnutí ANO považují stupňující se útoky na spolek za své politické téma. Veřejným útokům a dezinformacím je vystaven i projekt Prameniště. Ve čtvrtletníku Oko, který je zdarma roznášen do všech újezdských domácností, je opakován (zatím) ve dvou číslech r. 2016 zpočybňován význam, provedení i sama existence projektu a přidělené dotace Hl. m. P.*“ Vskutku zajímavé názory. Kdyby se pí Kazdová, nebo pan Hartman přišli zeptat, dozvěděli by se, že Spolek Oko jsem nezařadil, ale byl jenom jeden z mnoha zakládajících členů. Nejsem ani předseda spolku. Ale myslím, že to moc dobře vědí. Spolek Oko nikde neútočí proti Újezskému STROMU, jenom projektu prameniště se věnuji především z titulu zastupitele, neboť projekt je navázán na grantové peníze z veřejného rozpočtu a ve finále má přejít do správy městské části. Proč ale pí Kazdová osočila i hnutí ANO je mi záhadou. Vysvětluji si to tak, že nerozlišuje politiku a spolkovou činnost a potvrzuje tím, že Újezdský STROM je ve skutečnosti skrytou politickou stranou.

A o čem budeme psát příště? Tak co třeba o zajímavém grantu na výsadbu stromů Újezdským STROMem?

Petr Duchek

Anticivítko Okohled'

Znáte to. S někým se díte, mluvíte na něho a on Vám odpovídá z cesty. Koukáte na něho, ale on civí mimo nebo skrz Vás. Říkáme, že kouká do blba. Nejde však o duševní poruchu, ale jistý druh intelektuální závislosti.

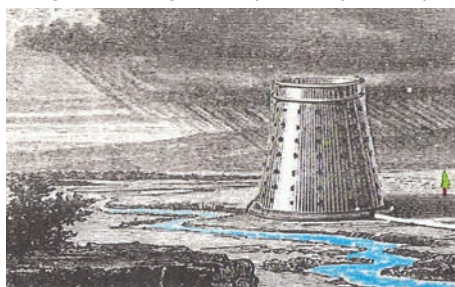
Dotyčný je zcela oproštěn od Vámi položené otázky i očekávané odpovědi, ale od svého intelektuálního civění se nemůže odtrhnout. I přestože ví, že po chvíli už na něho naopak Vy koukáte jako na blba.

K podobnému jevu občas dochází i na zastupitelstvu. Občan položí otázku a nevěří vlastním ušima. Oči raději zavře. Nebude přece koukat na blba.

Proto jsme se rozhodli některým zastupitelům pomoci. Při odpovědích na zastupitelstvu jim doporučujeme používat naše anticivítko Okohled'. Odpovídající se soustředí skrz anticivítko na přesné vyhledání tazatele, čímž je mu primárně znemožněno civět do blba, sekundárně odpovídat blbosti. Náš převratný vynález zdarma a bez grantů zlepší komunikaci například mezi koalicí a občany. Ti si tak již nikdy nebudou připadat, že na ně někdo civí jako do blba.

Zelení extrémisté

V oblasti prameniště našeho potoka je klima známo svými nespoutanými živly. Vodní smršťe, přívalové splachy a elektrizující bouře jsou doplňovány divokými

vodopády, turbulentními gejzíry i vzácnou pralesní vegetací. To vše se má ale vbrzku změnit. Živly mají být spoutány zelenými mužíčky. Visutá kovová tůň zadrží bouře i splachy, pramenům bude určeno, kde nově vyvěrat, a vegetaci, kde růst. Náklady na udržování mírného klimatu však budou převyšovat náklady na soužití s nespoutanou přírodou. Obyvatelé z této oblasti, hrdí na poslední svobodné projevy nestálého klimatu, proto požadují, aby zelení mužíčci platili daň ze ztráty rozmaru.

Okomet

je náš nový kovový kotoučový kartáč, který vymete z vaší hlavy spolehlivě každý nápad dřív, než stačí v jiné hlavě zakořenit. Noste vždy při sobě. Při nutkavém pocitu sdělit svému okolí blbý nápad ihned aplikujte. Budete překvapeni rychlostí účinku. Oči vám polezou z důlků a okamžitě začnete cedit krev. Zasloužíte se však o pokles obecní blbosti.

Pět funkcionářů (logická hádanka pro chytré hlavičky)

- Existuje 5 funkcí v radě obce a každá z nich je jiná.
- V každé funkci je jen jeden politik patřící vždy k jiné politické straně.
- Při jednání rady sedí funkcionáři v křeslech v řadě vedle sebe.
- Každý politik na sebe něčím jiným upozorňuje, má rád jiný nápoj a něco jiného občanům říká.

Popis

- Zástupce strany Dlouhých nosů (DN) pije tvrdý alkohol.
- Křeslo prvního radního je hned nalevo od křesla druhého radního.
- Zástupce strany KA (Klimatičtí alarmisté) je druhým místostarostou.
- Zástupce Strany pro politické

- azyly (SPPA) na sebe upozornil veřejným zatloukáním.
- První radní pije bílé víno.
- Ten, který říká: „Nedělejte z toho bramboračku,“ upozorňuje na sebe děláním z lidí hlupáky.
- Starosta říká, že: „Vš má každý blbec!“
- Zástupce strany DSA (Dobrý spánek a alkohol) sedí v prvním křesle.
- Ten, který sedí uprostřed řady křesel, pije pramenitou vodu.
- Ten, který rád říká: „Nemáte slovo!“, sedí vedle toho, který na sebe upozornil milováním cenzury.
- Ten, který na sebe upozornil děláním loutek z politiků, sedí vedle toho, jenž říká, že: „Vš má každý blbec!“
- Ten, který rád říká, že: „Nic takového

jsem neřekl!“ pije, co dům dá.

- Zástupce strany Volební propadák (VP) stále říká: „Budou končit s politikou!“
- Ten, který říká: „Nemáte slovo!“ sedí vedle toho, který pije mešní víno.
- Zástupce strany DSA sedí vedle prvního místostarosty.

Ve kterém křesle a s jakou funkcí sedí ten, který je pátým kolem u vozu?

Podobnost s jakoukoliv obecní radou je čistě náhodná.

Vyluštění hádanky zašlete do slosování o věcné ceny na e-mail redakce@spolekoko.cz do **31. 1. 2017**.

Zábavnou stránku připravil Petr Duchek

inzerce

PROSPEKTY NOVINY
VAZBY KALENDÁŘE
ŘEZANÁ GRAFIKA
KNIHÁRNA BROŽURY
BANNERY

PLAKÁTY VIZITKY
BILBOARDY
VÝSEKY

604 817 600
 info@tiskarnabetis.cz
 www.tiskarnabetis.cz

Veselé, klidné Vánoce a štěstí v novém roce.

